

INSTRUCȚIUNI



Co-funded by
the European Union



ORGANIZAȚII PARTENERE



Indiferent de abilitățile tale ca cititor, sperăm că aceste orientări te vor ajuta să dezvolți o înțelegere a culturii și a contextului creativ - în special în circumstanțele post Covid-19 - și a conținutului, care este rezultatul unei colaborări intersectoriale. Sperăm că aceste pagini sunt utile în dezvoltarea și susținerea carierei dumneavoastră în sectorul creativ.

INTERCULTURAL CENTRE MONDINSIEME

Author: Federica Trimarchi

Editing: Martina Vergalli

Graphics: Selma Cherif El Meslouhi

CUPRINS

INTRODUCERE

01

- 1.1 PALkonnnect pg. 6
- 1.2 Obiectivele studiului pg. 6
- 1.3 Consorțiul pg. 6

METODOLOGIA CERCETĂRII

02

- 2.1 Analiză în trei etape pg. 8
- 2.2 Rezultate și constatări ale cercetării pg. 10

SECTOARE CULTURALE ȘI CREATIVE DIN EUROPA

03

- 3.1 Prezentare generală pg. 12
- 3.2 Diferite profiluri de artiști, profesioniști culturali și creativi pg. 12
- 3.3 Caracteristicile angajării artiștilor, profesioniștilor culturali și creativi pg. 13
- 3.4 Cadru politic european și internațional pg. 14

CONTRACTAREA EFECTELOR COVID-19

04

- 4.1 Impactul pandemiei pg. 17
- 4.2 Măsuri adoptate la nivelul UE pg. 17
- 4.3 Cartografierea teritoriului: un rezumat al rapoartelor narative ale țărilor consorțiului pg. 19

ARTA ȘI INCLUZIUNEA SOCIALĂ

05

- 5.1 Ce vrem să spunem prin artă? pg. 35
- 5.2 Ce rol este atribuit artei și incluziunii sociale în contextul acestei cercetări? pg. 35

CURRICULUM DE FORMARE PENTRU IMPUTILIZAREA ARTIȘTILOR EMERGENȚI

06

- 6.1** Necesitatea formării artiștilor pg. **38**
 - 6.2** Metodologia de formare a lucrătorilor culturali pg. **39**
 - 6.2.1** Dezvoltarea competențelor interculturale pg. **39**
 - 6.2.2** Cum se stabilește un curriculum de formare Metodologia pentru Curriculumul de formare PALkonnnect pg. **41**
 - ANEXA 1:** exemplu de modul de învățare (lecție și activitate) pg. **42**
 - ANEXA 2:** Curriculum de formare PALkonnnect (plan de module) pg. **43**
- pg. **45**

CONCLUZII

07

- 7.1** Să construim pe practici deja existente
 - 7.2** Rolul artei și culturii în prevenirea și reducerea excluziunii sociale pg. **49**
- pg. **49**

INTRODUCERE

01

- 1.1 PALkonnnect
- 1.2 Obiectivele studiului
- 1.3 Consorțiu

1.1 PALkonnnect

PALkonnnect este un proiect co-finanțat de Uniunea Europeană (UE) și un consorțiu de șapte parteneri din toată Europa, condus de RomPrahă. Obiectivul principal al proiectului este de a sprijini artiștii și creatorii să-și prezinte și să-și promoveze operele de artă, în acest fel încercând să inspire cooperarea în țările europene. Proiectul își propune să îi doteze cu abilitățile și competențele inovatoare necesare pentru a le încuraja creativitatea și profesia.

Proiectul acoperă o serie de obiective, concentrându-se în principal pe promovarea competențelor transversale și promovarea rolului creativității în programele de învățământ. O parte importantă a activităților sale este dedicată facilitării cooperării între sectoarele interculturale și lucrătorii acestora: artiști și lucrători culturali, manageri de proiecte și programe, facilitatori și educatori sociali, cercetători în arte ca practică pentru schimbarea socială. Proiectul ia în considerare faptul că transformarea digitală pătrunde acum în crearea și promovarea bunurilor culturale și artistice, deci are rezultate specifice care presupun proiectarea și utilizarea instrumentelor digitale.

1.2 Obiectivele studiului

Scopul acestui document este:

1. să prezinte o cercetare documentară cu privire la statutul sectorului cultural și creativ în diferite țări europene;
2. să prezinte cercetări de teren care au implicat asistenți artistici, culturali și sociali (inclusiv cei care se confruntă cu inegalități sociale și economice);
3. să încurajeze și să sprijine artiștii și creatorii care nu au lucrat niciodată în SCC sau pe cei care se apropie de acesta și caută orientare;
4. să promoveze egalitatea, diversitatea și incluziunea ca provocări în mediul creativ și cultural

1.3 Consorțiul

Acest studiu a fost realizat în strânsă colaborare cu organizațiile sectoriale ale părților interesate, care au contribuit ca parte a comitetului de coordonare:

RomPrahă - Cehia, Asociația MERGI ÎNAINTE - România, Centro interculturale Mondinsieme - Italia, Espronceda - Spania, Open Media Group - Croația, OECON GROUP - Grecia, Sensus - Suedia

Proiectul este finanțat de Comisia Europeană și de programul Erasmus+.

METODOLOGIA CERCETĂRI

02

2.1 Analiză în trei etape

2.2 Rezultate și constatări ale cercetării

2.1 Analiză în trei etape

Acest studiu a fost realizat folosind mai multe metode de cercetare, bazate pe combinarea diferitelor criterii de analiză și încrucișarea metodologiilor cantitative și calitative. Prin urmare, cercetarea a fost împărțită în trei etape, prezentate mai jos.

În prima etapă, **activitățile de cercetare documentară** au fost orientate către contextele europene și naționale și au luat în considerare cele mai relevante și utile documente de politici și publicații elaborate în ultimii ani. Acesta a avut ca scop identificarea principalelor caracteristici ale organizațiilor artistice și culturale în context european, a nevoilor sectoarelor artistice și culturale, a aptitudinii de realizare a proiectelor cu impact social și a înțelegerii instrumentelor financiare existente de acces la credit. Un rezultat complet al acestei prime părți va fi prezentat în capitolul următor.

Faza inițială a fost însoțită de o activitate de cercetare specifică în cadrul fiecărui județ. Așadar, a doua fază a fost realizată prin editarea și lansarea unui **sondaj online**. Domeniile de investigație care au ghidat cercetarea au fost: **oportunitățile și problemele cu care se confruntă în timpul și după pandemia COVID-19; digitizarea operelor de artă; nevoile de formare ale artiștilor și lucrătorilor culturali; măsurile de redresare adecvate pentru sectoarele culturale și creative**. Aceste subiecte au fost folosite ca punct de plecare pentru formularea a 30 de întrebări cu răspunsuri multiple și deschise, care au permis respondenților vizați (adică lucrători de artă sau lucrători culturali) să își articularizeze liber răspunsurile. Pentru a asigura o acoperire largă, diseminarea sondajului a implicat părțile interesate locale cu conexiuni naționale și europene.

Numărul de **răspunsuri colectate a fost de 82 în țările UE participante**. Principalele concluzii ale sondajului pot fi rezumate după cum urmează:

- Este dificil pentru artiști să trăiască numai din arta lor. Venitul anual pentru 70% dintre participanți este mai mic de 10.000 de euro. În consecință, mulți sunt nevoiți să caute alte **surse de venit**.
- Pandemia de COVID-19 a avut un impact financiar major asupra grupului țintă. Prin urmare, este firesc ca mulți participanți să menționeze **sprijinul financiar** ca principală modalitate de a se recupera rapid după pandemie.
- Dintr-o perspectivă mai largă, o mare parte a participanților caută profesioniști SCC la scară europeană/globală și ar dori să vadă **crearea unei platforme europene/globale**.
- Ca efect pozitiv al pandemiei, mulți au citat o îmbunătățire a **abilităților lor generale de IT**. Totuși, nevoia de educație este mare și, în același timp, o condiție prealabilă pentru ca artiștii să își poată îmbunătăți condițiile financiare.
- Participanții consideră că este necesar să-și aprofundeze cunoștințele generale IT pentru a-și promova mai bine arta. În plus, ei au menționat **networking-ul, marketingul și comunicarea** ca alte domenii principale de interes. Abilitățile de networking sunt considerate cruciale și sunt menționate în mai multe întrebări de către participanți.
- Dintr-o perspectivă mai largă, o mare parte a participanților caută profesioniști SCC la scară europeană/globală și ar dori să vadă **crearea unei platforme europene/globale**.

Ca o parte cheie suplimentară a acestui studiu, a fost esențial să se consulte experți, părți interesate și organizații sectoriale reprezentative care lucrează în aceste domenii relevante, pentru a oferi o înțelegere a situației actuale și a principalelor provocări care afectează artiștii și profesioniștii creativi din Europa.

A treia fază a constat în strângerea de informații suplimentare prin interviuri aprofundate și **focus-grupuri** cu părți interesate: lucrători independenți în domeniul artei, artiști angajați și profesioniști din domeniul cultural și creativi. Interviurile au fost realizate online din august până în octombrie 2021. Rezultatele cercetării au oferit o înțelegere mai profundă a principalelor probleme și provocări legate de condițiile de muncă ale artiștilor în UE din perspectiva artiștilor înșiși, precum și a organismelor reprezentative care operează la nivel național și niveluri europene. Focus-grupurile au reprezentat o ocazie pentru profesioniștii SCC de a face schimb de informații despre lucrările lor respective în timpul pandemiei și în prezent. Discuțiile au abordat problema **accesibilității limitate la profesiile creative și artistice cauzată de dezavantaje sociale și economice. Aceasta a fost identificată ca fiind cea mai relevantă formă de discriminare și excludere socială.** Un moment de cotitură în situația actuală ar putea fi conștientizarea lucrătorilor de artă cu privire la drepturile lor, mai ales având în vedere noua complexitate a modului de lucru online.

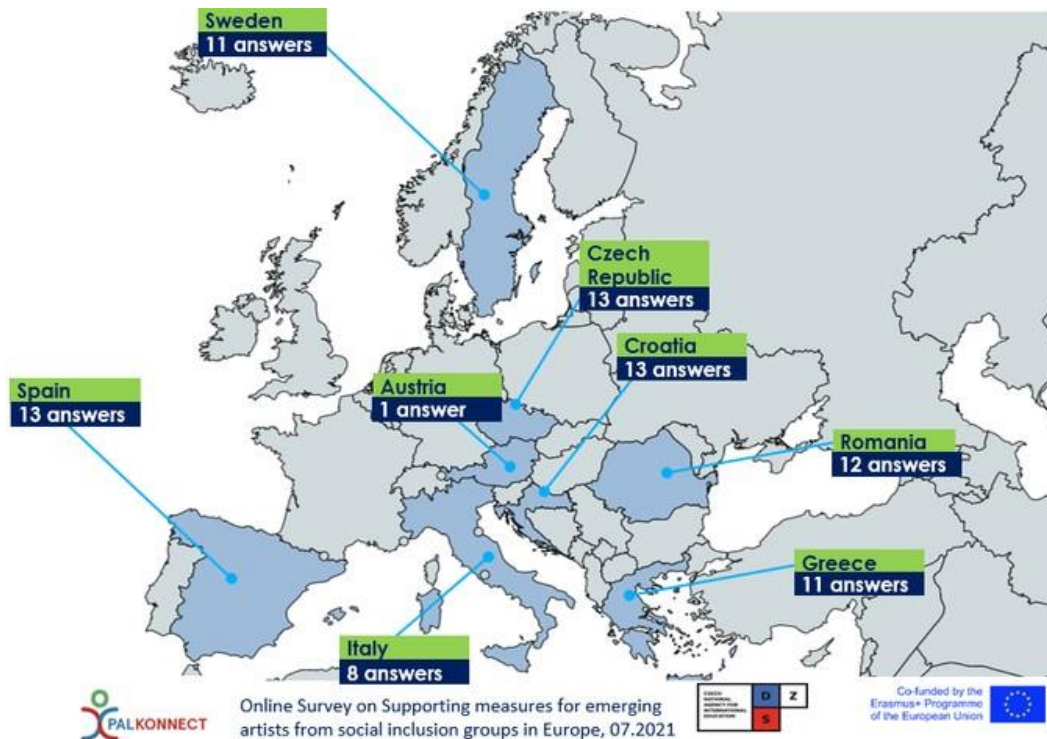
Interviurile au făcut posibilă identificarea unor abilități lipsă care ar fi cruciale în special pentru tinerii creativi pentru gestionarea carierei lor profesionale:

- identificarea oportunităților de formare;
- rezolvarea problemelor administrative și birocratice;
- definirea elementelor de comunicare și autopromovare; identificarea resurselor și finanțelor;
- identificarea oportunităților pentru producții, expoziții și vizibilitate;
- conectarea cu rețele de organizații active în domeniul artistic-cultural.

2.2 Rezultate și constatări ale cercetării

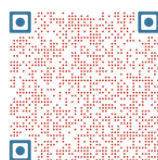
Pe scurt, rezultatele cercetării în trei etape sunt:

1. **Document inițial:** Cercetare documentară asupra statutului SCC, a artiștilor și lucrătorilor culturali la nivelul UE, cu feedback-ul primit de la 26 de experți în timpul unei reuniuni inițiale online organizată pe 22 aprilie 2021.
2. **Raport Cross Country:** Analiza calitativă și statistică a sondajului diseminat online. Au fost colectate în total 82 de răspunsuri.

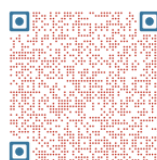


3. **Rapoartele țărilor și grupurile de acțiune locală:** Cercetări de birou și pe teren legate de impactul COVID-19 în țările consorțiului cu măsurile guvernamentale și independente implementate pentru a combate excluziunea socială și economică a lucrătorilor din domeniul artei și culturii.

4. **Planul de redresare:** Analiza comparativă a politicilor la nivel european, național și local legate de următorii piloni: aspecte economice, sociale și inovatoare în SCC.



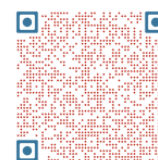
Inception Paper



Cross Country Report



Country Reports and Local Action Groups



Recovery Plan

SECTOARE CULTURALE ȘI CREAȚII DIN EUROPA

03

3.1 Prezentare generală

3.2 Diferite profiluri de artiști,
profesioniști culturali și creativi

3.3 Caracteristicile angajării și
artiștilor, profesioniștilor culturali și
creative

3.4 Cadru politic European și
internațional

3.1 Prezentare generală

Sectoarele culturale și creative (SCC) sunt importante în ceea ce privește amprenta lor economică și ocuparea forței de muncă. Ele stimulează, de asemenea, inovația în întreaga economie și contribuie la numeroase alte canale de impact social pozitiv (bunăstare și sănătate, educație, incluziune, regenerare urbană etc.). Cu toate acestea, ele sunt printre cele mai puternic afectate de pandemie, orașele mari conțin adesea cea mai mare parte a locurilor de muncă expuse riscului. Politicile de sprijinire a organizațiilor și a lucrătorilor în timpul pandemiei pot fi neadaptate la modelele de afaceri și formele de angajare netradiționale din sector. Pe lângă sprijinul pe termen scurt pentru artiști și organizații, care vine atât din sectorul public, cât și din sectorul privat, politicile pot influența, de asemenea, impactul economic și social al artei și culturii în pachetele lor mai ample de recuperare și eforturile de transformare a economiilor locale. Cultura nu este doar un alt sector care are nevoie de sprijin public în această perioadă de criză: poate accelera redresarea socio-economică după pandemie. În primul rând, cultura are un impact pozitiv asupra rezistenței comunității prin construirea coeziunii sociale. Cercetările arată că în comunitățile coezive din punct de vedere social își revin mai repede prin propriile procese de recuperare. Aceste comunități sunt adesea bine organizate, au un sentiment comun de unitate și posedă atât capitalul social de „legătură” între ele, cât și „conectează capitalul social” de factorii de decizie/politicieni. În al doilea rând, există o corelație directă între artă și cultură cu bunăstarea socială și psihologică. Activitățile artistice și culturale oferă multe „ingrediente ale bunăstării”, cum ar fi oportunități de implicare socială, distracție, învățare, stăpânire, cunoaștere și autoactualizare. În al treilea rând, promovarea diferitelor expresii culturale oferă modalități eficiente de a face față traumelor post-criză și de a reconcilia comunitățile afectate. În plus, cunoștințele locale și tradiționale pot oferi o sursă de reziliență pentru multe comunități care se confruntă cu condiții sociale și economice precare. Astfel, angajarea și implicarea artiștilor și instituțiilor culturale ar putea juca un rol important în asigurarea diversității culturale și în stimularea dialogului incluziv. În al patrulea rând, un ingredient integral al culturii este libertatea de exprimare pentru instituțiile culturale și artiști, care este esențială pentru consolidarea incluziunii și pentru a nu lăsa nicio persoană sau loc în urmă.

3.2 Diferite profiluri de artiști, profesioniști culturali și creativi

Datele Eurostat arată că în 2019 existau aproximativ 7,3 milioane de persoane care lucrau în sectoarele și ocupațiile culturale în UE-27 - în jur de 3,7% din totalul locurilor de muncă -; 33% dintre care lucrează pe cont propriu. Sectoarele culturale și creative sunt acele sectoare ale căror activități se bazează pe valori culturale sau alte expresii creative artistice individuale sau colective. Definierea exactă a ceea ce este considerat parte a sectoarelor culturale și creative este o sarcină dificilă. Activitatea culturală poate fi fie profitabilă, fie non-profit legată de autoexprimare, identitate, un mod de a exprima ceva profund uman și important pentru societate, fiind ceva esențial pentru noi ca ființe umane. Aspectele culturii sunt denumite artă, în timp ce altele sunt considerate a fi divertisment.

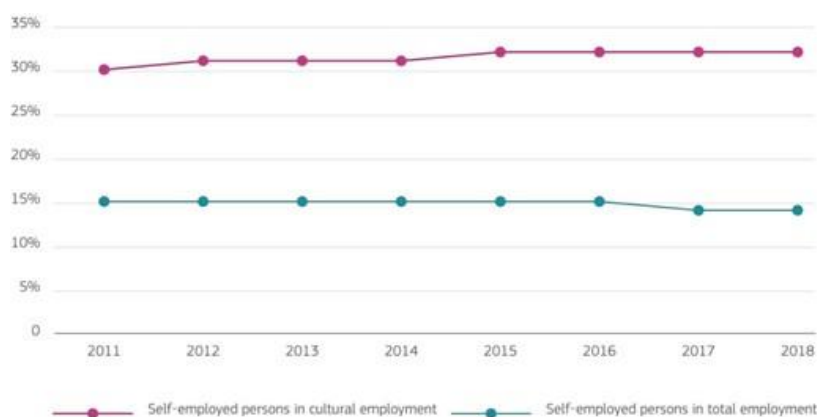
Cei care lucrează în sectoarele culturale și creative nu formează un grup omogen, artiștii și profesioniștii din domeniul culturii lucrând într-o mare varietate de moduri. De exemplu, unii lucrează în primul rând și, de preferință, ca indivizi, în timp ce alții lucrează în cadrul colectivelor. Unii artiști și profesioniști în creație își petrec cea mai mare parte a carierei în cadrul aceleiași structuri sau colaborări, în timp ce alții operează într-o serie de medii diferite datorită statutului lor de liber profesionist. În plus, unii artiști și profesioniști în creație rămân staționați, activând din aceeași locație timp de câțiva ani, în timp ce alții duc o viață nomade, sărind de la proiect la proiect peste mai multe țări diferite. Unii își înființează propria companie, iar alții sunt angajați.

Aceasta se referă într-o oarecare măsură la varietatea tipurilor de profesii care există în sectoarele culturale și creative. În ceea ce privește varietatea în cadrul subsectoarelor, se pot face unele ipoteze. De exemplu, se observă că autorii și artiștii vizuali tind să lucreze mai mult pe o bază individuală, în timp ce colaborarea este mai predominantă în sectoarele artelor spectacolului, muzicii sau filmului.

Cu toate acestea, modul în care lucrează artiștii și profesioniștii creativi din toate aceste discipline s-a schimbat de-a lungul timpului și aceste distincții stereotipe nu mai reprezintă cu exactitate realitatea.

3.3 Caracteristicile angajării și artiștilor, profesioniștilor culturali și creative

Munca pe cont propriu și modelele de lucru atipice sunt comune în rândul artiștilor și profesioniștilor culturali și creativi. Statutul de liber profesionist și/sau independent este foarte răspândit în rândul artiștilor și profesioniștilor culturali și creativi. Procentul lucrătorilor culturali independenți este considerabil mai mare (32%) în comparație cu lucrătorii independenți în economia totală (14%) și această diferență a rămas aproape stabilă în timp.



Sursa: Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene, Orașele culturale și creative europene în vremurile COVID-19, pe baza datelor din 2018 de la Eurostat (cod de date online: cult_emp_wsta).

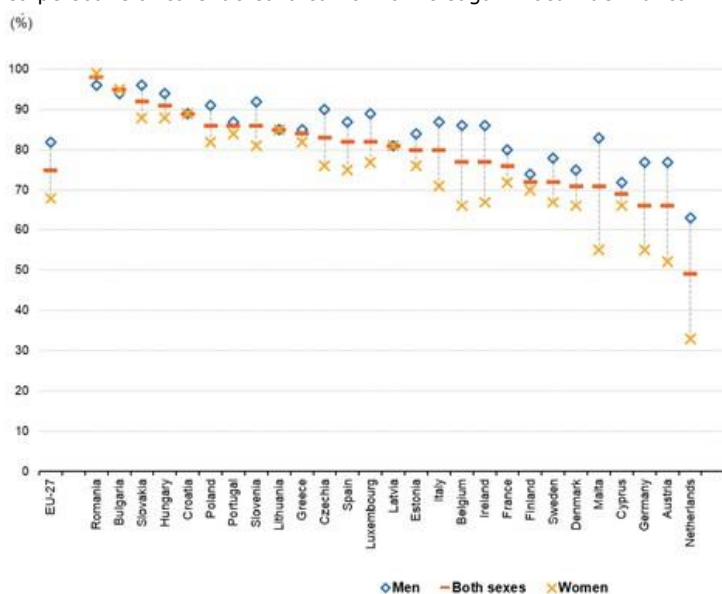
Profesioniștii care desfășoară activități independente sunt excluși de la protecția muncii și beneficiază de tratamente de securitate socială diferite în comparație cu angajații. Lucrătorii din sectorul cultural și creativ sunt printre cei mai afectați de schimbările recente de pe piața forței de muncă: sunt adesea lucrători independenți, lucrează cu normă parțială, combină două sau mai multe locuri de muncă și nu au un loc de muncă permanent, în timp ce sunt mai bine educați decât lucrători angajați în alte sectoare. Acest tip de angajare este adesea descris ca „muncă atipică” sau „muncă anormală” și se referă la acele relații de muncă care nu sunt conforme cu modelul standard sau „tipic” de locuri de muncă sigure din punct de vedere social, cu normă întreagă și pe durată nedeterminată, cu program de lucru standard, care garantează un venit regulat și asigură plățile de pensie și protecția împotriva stării de sănătate și a șomajului.

În ultimii ani, mediul economic din ce în ce mai competitiv, combinat cu cererea tot mai mare de flexibilitate, afectează raportul standard de muncă. În plus, modelele moderne de afaceri favorizează clasificarea lucrătorilor ca lucrători independenți, mai degrabă decât ca angajați.

În timp ce, în unele cazuri, statutul de lucrător pe cont propriu este justificat de o autonomie și independență economică autentică, există multe cazuri în care lucrătorii sunt clasificați ca lucrători independenți fără a face parte efectiv din această categorie. În plus, unii profesioniști sunt considerați „independenți dependenți”, adică lucrători independenți ale căror venituri depind în principal de unul sau mai mulți clienți.

Acest lucru face deosebit de dificilă distincția între lucrătorii dependenți și cei care desfășoară activități independente. Modelele de lucru atipice sunt mai frecvente în sectoarele culturale și creative, în special în rândul profesioniștilor de bază: artiști, scriitori, creatori, muzicieni, traducători și interpreți; și constau în contracte de gardă, pe termen scurt sau pe durată determinată, muncă bazată pe proiecte sau sarcini etc. Prin urmare, cei care lucrează în acest sector sunt probabil să aibă un statut de angajare complicat și să fie fie lucrători independenți, fie angajați cu fracțiune de normă, fie o combinație de angajați dependenți și de angajați pe cont propriu. Termenul „carieră de portofoliu” este adesea folosit pentru a descrie schimbarea frecventă și adesea inevitabilă a statutului de muncă al acestor lucrători. Prin urmare, mulți artiști și profesioniști din domeniul culturii au un loc de muncă secundar în domeniul artei sau în domenii neînrudite, fie din interes (artistic), fie din necesitate financiară.

Ponderea persoanelor care lucrează cu normă întreagă în locuri de muncă în domeniul cultural, în funcție de sex 2019 (%)



Sursă: Eurostat (cult_emp_wsta), 2019

Figura arată procentul de oameni care lucrează cu normă întreagă în locuri de muncă în domeniul cultural în UE-27. Datele Eurostat arată că, în 2019, doar 82% dintre bărbații care ocupau un loc de muncă în domeniul cultural lucrau cu normă întreagă, comparativ cu o medie de 91% pentru economia globală a UE-27. În schimb, ponderea femeilor care lucrează cu normă întreagă în același domeniu a fost de 68 %, comparativ cu o medie de 69 % pentru întreaga economie a UE-27.

3.4 Cadru politic European și internațional

Noua Agendă Europeană pentru Cultură adoptată de Comisia Europeană în mai 2018¹ și Planul de lucru al Consiliului pentru Cultură 2019-2022 oferă cadrul pentru acțiuni și cooperare culturală la nivelul UE. Agenda are trei obiective strategice cu dimensiuni sociale, economice și externe. Una dintre acțiunile concrete este sprijinirea statelor membre în asigurarea unei remunerații echitabile pentru artiști și creatori prin dialog general și sectorial. Planul de lucru al Consiliului pentru cultură 2019-2022 identifică un „ecosistem care sprijină artiștii, profesioniștii culturali și creativi și conținutul european” ca una dintre cele cinci priorități principale pentru cooperarea europeană în elaborarea politicilor culturale. Planul de lucru al Consiliului pentru cultură 2019-2022 identifică un „ecosistem care sprijină artiștii, profesioniștii culturali și creativi și conținutul european” ca una dintre cele cinci priorități principale pentru cooperarea europeană în elaborarea politicilor culturale.²

1. <https://culture.ec.europa.eu/document/a-new-european-agenda-for-culture-swd2018-267-final>

2. [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018XG1221\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018XG1221(01))

Comisia Europeană a inițiat o serie de instrumente legislative și politice care au impact asupra unor aspecte ale statutului și condițiilor de muncă ale artiștilor și profesioniștilor creativi:

- La 7 iunie 2007, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind statutul social al artiștilor, atrăgând atenția asupra problemelor legate de securitatea socială și veniturile acestora, precum și asupra situației lor deseori precare a forței de muncă.³
- Pilonul european al drepturilor sociale din 2017 a fost conceput ca un ghid către condiții mai bune de muncă și de viață în Europa. Acesta stabilește 20 de principii și drepturi esențiale pentru o piață a muncii echitabilă și funcțională, precum și pentru sisteme bune de bunăstare.⁴
- În 2017, Parlamentul European a adoptat rezoluția pentru o agendă europeană privind economia colaborativă ca „prim pas către o strategie a UE bine echilibrată, mai cuprinzătoare și ambițioasă privind economia colaborativă”.⁵

La nivel internațional, Recomandarea UNESCO din 1980 privind statutul artiștilor „face apel la statele membre să îmbunătățească statutul profesional, social și economic al artiștilor prin punerea în aplicare a politicilor și măsurilor legate de formare, securitate socială, angajare, venituri și condiții fiscale, mobilitate și libertatea de exprimare”.⁶ Recomandarea din 1980 nu cere statelor să rezerve privilegii specifice artiștilor, ci mai degrabă să le acorde drepturi analoge oricărui alt grup social și profesional a cărui activitate are caracteristici specifice care trebuie abordate prin măsuri speciale.

³. https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-6-2007-0236_EN.html

⁴. https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_en

⁵. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016DC0356&from=EN> ⁶. <https://en.unesco.org/creativity/governance/status-artist>

CONTRACTAREA EFECTELOR COVID-19

04

4.1 Impactul pandemiei

4.2 Măsuri adoptate la nivelul UE

4.3 Cartografierea teritoriului: un
rezumat al rapoartelor narrative ale
țărilor consorțiului

4.1 Impactul pandemiei

Angajare neregulată și condiții de muncă fragile

Pandemia a permis artiștilor, lucrătorilor culturali și tehnicienilor să atragă atenția asupra precarității statutului lor juridic și a garanțiilor sociale. În diverse țări europene, a provocat inegalități și a afectat grav artiștii și lucrătorii culturali, deoarece în multe cazuri aceștia au ratat o recunoaștere legală și nu au fost incluși în programele de ajutor promovate de fiecare stat membru. Din cauza excluziunii sociale și economice, mulți au fost nevoiți să-și abandoneze aspirațiile. Diferite tratamente și măsuri adoptate de fiecare țară europeană (de la lipsa oricărei garanții până la o anumită recunoaștere și, în consecință, acordarea de prestații sociale) au complicat și mai mult scenariul.

Digitalizare

Noile forme hibride de comunicare și muncă au creat noi oportunități pentru artiști și manageri de cultură, cum ar fi navigarea în galerii online, vânzările online, crearea de proiecte și expoziții digitale etc. Cu toate acestea, digitalizarea a dus și la o creștere a inegalității sociale, deoarece i-a afectat pe cei lipsiți de abilitățile și instrumentele necesare pentru a face parte din lumea digitală. Mai mult, ar putea fi deosebit de provocator pentru profesioniștii cu dizabilități mentale sau fizice, care pot avea timp și procese de învățare diferite. Digitalizarea a scos la iveală, de asemenea, o disparitate în funcție de vârstă. De exemplu, artiștii mai tineri au demonstrat o mai mare stăpânire a noilor tehnologii, dar, având o experiență de lucru redusă, au avut mai multe șanse să accepte munca neremunerată pentru a intra pe piața muncii. Pe de altă parte, artiștii mai experimentați au fost obișnuiți cu o abordare mai tradițională și nu au putut folosi aceleași mijloace tehnologice ca și omologii lor mai tineri. Astfel, digitalizarea a schimbat cu siguranță modul în care oamenii lucrează, a provocat monetizarea unei performanțe digitale sau a timpului unui artist, ne-a informat despre nevoia de noi competențe pentru a ține pasul cu transformarea industriei.

4.2 Măsuri adoptate la nivelul UE

Uniunea Europeană și statele sale membre implementează o serie de măsuri pentru a atenua impactul social și economic al pandemiei asupra SCC, care este unul dintre sectoarele cele mai afectate deoarece toate infrastructurile au fost paralizate. Muzeele, teatrele, sălile de concert și alte locații live au fost închise; expoziții, evenimente și festivaluri anulate. Ca urmare, artiștii care desfășoară activități independente și organizațiile culturale și-au pierdut imediat veniturile, ceea ce a dus la incertitudine atât economică, cât și socială. Uniunea Europeană a dezvoltat o serie de măsuri pentru a aborda pandemia și a alocat 37 de miliarde EUR pentru Inițiativa de investiții în răspunsul la corona (CRII). Prin intermediul Inițiativei (CRII), fondurile structurale ale UE au fost utilizate pentru a răspunde în mod flexibil nevoilor emergente din sectoarele cele mai expuse, cum ar fi asistența medicală, IMM-urile și piețele muncii, și pentru a ajuta zonele cele mai afectate și cetățenii acestora.

La începutul lunii aprilie 2020, Comisia Europeană a propus, de asemenea, un nou instrument de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj în situații de urgență (SURE) în valoare de 200 de miliarde EUR. Scopul a fost mobilizarea unor mijloace financiare semnificative pentru a combate consecințele economice și sociale negative ale focarului de pandemie. În mod specific, SURE a sprijinit schemele de muncă cu normă redusă și măsuri similare pentru a ajuta statele membre să protejeze locurile de muncă, angajații și persoanele care desfășoară activități independente împotriva riscului de șomaj și de pierdere a veniturilor.

În plus, Comisia Europeană a contribuit și la înființarea unei platforme pentru

sectoarele culturale și creative, Creatives Unite. Acesta oferă un spațiu comun pentru toate sectoarele culturale și creative din Europa, dincolo de partajarea inițiativelor și acțiunilor de răspuns la criză.

Oferă acces într-un singur spațiu la o multitudine de resurse existente și la numeroase rețele și organizații relevante. De asemenea, oferă un spațiu organizat pentru a crea împreună și a încărca contribuții pentru a găsi împreună soluții.

În septembrie 2020, Comisia Europeană a lansat un nou proiect cultural care plasează lanțul industriei culturale în centrul investițiilor semnificative pentru a promova un model de dezvoltare economică incluzivă și durabilă: propunerea de a crea un Nou Bauhaus European, un spațiu de co-creare în care arhitecții, artiști, studenți, ingineri și designeri lucrează împreună.

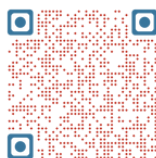
În 2021, Parlamentul a finalizat procesul legislativ pentru adoptarea noului regulament Europa Creativă 2021-2027, care plasează cultura în centru ca vector de coeziune socială pentru redresarea europeană: aproximativ 1 miliard de euro, mai mult decât în trecut pentru un total de aproape 2,5 miliarde EUR. Este cea mai mare mobilizare de resurse aprobată vreodată de Uniune pentru a sprijini ecosistemul cultural și a-l ajuta să devină mai rezistent și mai competitiv. Parlamentul a depus eforturi pentru a se asigura că acțiunile sprijinite sunt ancorate pe trei priorități transversale, incluziunea socială, reducerea amprentei de mediu și egalitatea sexelor.

În prima jumătate a anului 2021, Parlamentul European a aprobat textul legislativ de instituire a noului Orizont Europa. Noul program are un buget total de 95,5 miliarde de euro și sprijină cercetarea și inovarea în industriile creative și culturale.

În urma izbucnirii inițiale de COVID-19, unele state membre ale UE au adoptat și implementat măsuri specifice care vizează sprijinirea financiară a celor care lucrează în sectorul cultural și creativ.

1. Câteva măsuri specifice pentru microîntreprinderile și întreprinderile mici pentru a injecta lichidități financiare în sectorul de afaceri.
2. Alte măsuri pentru lucrătorii independenți și utilizarea sistemului de asistență socială, astfel încât unele venituri să fie disponibile.

Următoarea secțiune oferă câteva exemple de măsuri pe care statele membre le-au luat în favoarea sectoarelor culturale și creative și le-au oferit artiștilor sau companiilor de producție artistică cărora le-au fost anulate proiectele.



Financial
measures

4.3 Cartografierea teritoriului: un rezumat al rapoartelor narative ale țărilor consorțiului

Din punct de vedere metodologic, rezumatul prezintă aceeași structură pentru fiecare țară. Acesta a fost împărțit în cinci secțiuni: impactul restricțiilor Covid-19; aspecte financiare; aspecte sociale; rezultatele grupurilor de acțiune locală; concluzie. Aici, este util să reamintim cititorilor că „grupurile de acțiune locală” sunt întâlnirile de discuție între artiști și părți interesate care au fost organizate în fiecare țară pentru a identifica câteva puncte principale care exprimă considerațiile personale și profesionale ale acestora cu privire la situația CSC în relație. la perioada COVID-19. Fiecare țară a trebuit să ia în considerare aspecte specifice, care sunt discutate în continuare în secțiunile următoare. Cu toate acestea, unele constatări sunt comune tuturor țărilor:

- situația juridică și socială inegală a artistului între diferite țări ale UE;
- diferite măsuri luate în fiecare țară din UE pentru sprijinul economic;
- artiștii sunt rugați să își actualizeze abilitățile digitale
- unele opere de artă nu pot fi digitizate;
- necesitatea de a îmbunătăți legile dreptului de autor în ceea ce privește valul uriaș de digitalizare;
- necesitatea de a include repetiția și timpul de creație ca timp de lucru;
- crearea de probleme de securitate socială în cooperarea și lucrările transfrontaliere;
- val uriaș de solidaritate pentru supraviețuirea artiștilor și a lucrărilor lor;

ROMÂNIA

România a cunoscut o avansare a sectorului creativ după 2014, când guvernul național a început să investească în potențialul economic al artelor. Această decizie a fost urmată de un memorandum din 2017 menit să protejeze industria prin crearea unui cadru instituțional indispensabil. Unele dintre măsurile dezvoltate au inclus stimularea fiscală, protecția proprietății intelectuale, drepturile de autor, creșterea gradului de conștientizare la nivel local și implementarea inițiativelor europene. Cu toate acestea, în ciuda numărului de legi încercate să reglementeze industria culturală, aceasta rămâne slab dezvoltată în comparație cu alte sectoare. Pandemia de Covid-19 a evidențiat doar faptul că sectorul creativ din România este considerat unul de importanță minoră.

Impactul restricțiilor Covid-19

Din cauza Covid-19, întreprinderile publice și private din industria culturală au suferit pierderi financiare semnificative. Pe parcursul pandemiei, diverse surse au raportat o scădere considerabilă a numărului de concerte și spectacole, producția și vizionările cinematografice, vizitatorii bibliotecii și volumele medii împrumutate, vizitele la muzee și atracții naturale. Singura creștere ușoară a fost observată pentru publicațiile online. În industriile creative românești se numără și multe ONG-uri care activează în domeniul educației culturale. Cu toate acestea, în 2021, din toate cele 5293 de ONG-uri, 1360 - mai mult de un sfert - erau inactive.

Pandemia a dovedit incapacitatea industriei de a se adapta și de a răspunde la schimbările din cererea și oferta de produse culturale. Instabilitatea financiară a dus la falimentul companiilor mici și mijlocii și la șomaj ulterior.

Aspecte financiare

Sprrijinul industriei a fost oferit la nivel local și național. Măsurile guvernamentale au inclus garantarea împrumuturilor și a dobânzilor subvenționate la aceste împrumuturi, amânarea plății pentru serviciile de utilități și chirie pentru întreprinderile mici și mijlocii pe perioada stării de urgență, asigurarea unei indemnizații egale cu salariul minim brut pe economie pentru persoanele fizice autorizate și întreprinderile individuale. În sectoarele culturale și creative.

Acțiunile guvernamentale au provocat și un răspuns masiv de solidaritate în industrie. În martie 2020, când Administrația Fondului Cultural Național a anunțat apelul pentru cea de-a doua sesiune de finanțare din 2020, tocmai pentru a sprijini operatorii culturali, unele dintre instituțiile publice de cultură (Centrul Național al Dansului, Institutul Național al Patrimoniului, Centrul Cultural Clujean, ASTRA Sibiu). Complexul Muzeal Național, Teatrul Studio M) au anunțat că nu vor participa la această sesiune de finanțare pentru a-și manifesta solidaritatea cu operatorii culturali independenți, ale căror resurse au fost reduse drastic.

Pandemia a evidențiat, fără îndoială, relevanța socială a artei și vulnerabilitatea artiștilor și lucrătorilor culturali. Nu a fost oferit niciun sprijin cu o țintă specifică pentru grupurile de incluziune socială; Finanțarea și sprijinul legat de Covid-19 au fost menținute la un nivel minim și nu au fost în întregime accesibile pentru anumite categorii. Mai mult, a fost distribuit în principal instituțiilor, iar artiștii individuali au trebuit să depună eforturi suplimentare pentru a-l obține, pierzându-și motivația pe drum din cauza birocrăției și a proastei organizări.

Grupul de acțiune locală a evidențiat mai multe probleme pe care artiștii și lucrătorii din industria culturală le găsesc presiuni în mod specific în circumstanțele pandemiei. Lipsa interacțiunii cu publicul și publicul live este cel mai mare obstacol pentru distribuirea artei, iar astfel de condiții creează inegalitatea între diferitele tipuri de artă, de exemplu muzica și sculptura. Participanții au remarcat că guvernul a oferit un anumit sprijin financiar, dar nu a fost suficient, iar prezentarea online a obiectelor de artă nu a reușit să acopere vânzările suplimentare. Grupul de acțiune și-a exprimat dorința de a stabili un dialog între artiști și factorii de decizie locali pentru a fi conștienți de nevoile și așteptările fiecărei părți.

În concluzie, Covid-19 a fost și este încă o adevărată provocare pentru artiști și sectorul cultural din România, întrucât nu a fost prioritizat de guvernul național în perioada pandemiei, urmărind status-quo-ul de a fi mai puțin important. Atât la nivel de producție, cât și de consum de artă au scăzut semnificativ. Deși o parte din ajutorul financiar a fost distribuit, acesta a sprijinit doar parțial sectoarele public și privat ale industriei. Nu a fost acordată o atenție specială artiștilor din grupurile marginalizate. Cultura are nevoie de consolidare și de creșteri bugetare în ceea ce privește ajutorul financiar și programele guvernamentale.

GRECIA

Sectorul cultural grec a atins repere importante în ultimii 20 de ani, atât la nivel regional, cât și național, cu noi infrastructuri și facilități culturale, măsuri legislative și direcții de politică relevante.

Bugetul Ministerului Culturii reprezintă istoric o mică parte din bugetul de stat. Unele investiții publice relevante pentru arte sau patrimoniu sunt asigurate de alte ministere (Administrație Publică, Lucrări Publice, Presă și Media).

In recent years, culture has increasingly relied on funding from the EU's Community Support Framework, cultural attraction visitors and sales revenue and, since the 1990s, from the Lottery Fund, administered by the Ministry of Culture. The State continues to be the main sponsor of culture and the arts, even though, in the last decade, private foundations have gained an increasing role through supporting artistic participation, inclusive programs or sponsoring large projects.

Centralization is a distinctive feature of Greece's cultural landscape. The Attica region, with Athens as its centre, produces 75.5 percent of the Gross Value Added (GVA) of Greece's cultural and creative industry. It employs 2.1% of the region's workers and contributes 5% to the regional GDP, while in other regions of Greece employment appears in lower numbers. Thus, the production of creative industries is unevenly distributed between the metropolitan centres and the periphery.

Impactul restricțiilor Covid-19

Confruntat cu pandemia de Covid-19, sectorul cultural și-a închis porțile, întrucât restricțiile au fost generale și stabilite pe toată perioada critică a pandemiei.

Dar Grecia s-a remarcat printre alte țări europene prin creșterea vertiginoasă a nivelului de digitalizare a artei disponibile. Inițiativa a fost luată de muzeul Acropole și urmată în continuare de alte muzee naționale, care au avut un efect pozitiv semnificativ asupra disponibilității artei și a distribuirii acesteia pe tot parcursul pandemiei.

Aspecte financiare

În **Grecia**, pe 2 aprilie, Ministerul Culturii și Sportului a anunțat un plan de sprijin în valoare de 15 milioane EUR pentru a stimula și spori reziliența culturii contemporane, a creatorilor și a profesioniștilor. Din această sumă, 5 milioane de euro au provenit din bugetul Ministerului pentru 2020, în timp ce cele 10 milioane de euro în plus au venit de la Ministerul Economiei. Aceste măsuri vin în paralel cu măsurile orizontale anunțate de guvern, care în unele cazuri ating și sectoarele culturale și creative. În mai 2021, Grecia a anunțat Planul național grec de recuperare și reziliență 2.0, care includea un accent pe sprijinirea culturii, creativității și artei în Grecia post-Covid prin investiții și proiecte ambițioase. Concret, a fost aprobată investiția „CERCETĂ – CREAȘĂ - INOVAȚI” care acoperă circa 35 de propuneri de proiecte care au fost evaluate cu un punctaj foarte mare la criteriul de „exelență” în sectoarele de specializare inteligentă (RIS3), dar nu au fost finanțate din cauza constrângerilor bugetare. Investiția va sprijini propunerile selectate cu finanțare și va căuta să atragă cofinanțare din sectorul privat, întărirea legăturii dintre cercetare, inovare și antreprenoriat și creșterea valorii adăugate a economiei naționale în care turismul, cultura și industriile creative sunt sectoare eligibile pentru finanțare, printre altele.

Aspecte sociale

Se lucrează la practici și inițiative de lucru la nivel local și național care sprijină artiștii emergenți din grupurile de incluziune socială, deși aceștia nu beneficiază de sprijin guvernamental larg. Situația actuală din Grecia este marcată de o tranziție de la recunoașterea barierelor la incluziune, luând în considerare numărul mare de migranți și refugiați, promovarea egalității de gen și nevoile persoanelor cu dizabilități.

Organizațiile culturale joacă un rol important în asigurarea de spații și proiecte de limitare a discriminării și a prejudecăților față de grupurile marginalizate prin creșterea gradului de conștientizare și construirea unei comunități incluzive în țară. Exprimarea artistică devine și un proces terapeutic pentru cei care se confruntă cu trauma exilului și promovează stima de sine, inteligența emoțională și bunăstarea. Grupul de acțiune locală dirijată a discutat despre situația artiștilor emergenți din Grecia, cu mare accent pe persoanele cu dizabilități și excluse social. Mai multe probleme au fost identificate

ca fiind cele mai cruciale, cum ar fi un statut juridic diferit al artiștilor (care include contracte de muncă atipice, impozitare și organizații profesionale), non-inclusivitatea educației artistice (învățare și predare), perceperea artei ca instrument educațional și necesitatea cooperării între artiști și organizații artistice, astfel încât să fie mai ușor de promovat arta, ideile și împuternicirea.

În concluzie, Grecia este un exemplu de transformare digitală remarcabilă în artă și cultură, inițiată de pandemie. A contribuit la conservarea operelor artistice și a oferit oportunitatea consumului cultural pentru persoanele, care nu au avut acces la divertisment fizic, din cauza mobilității reduse, a stărilor de sănătate sau a constrângerilor financiare. Sprijinul financiar asigurat de stat a fost substanțial, mai ales în comparație cu alte state membre în 2020. Cu toate acestea, în afară de asta, pandemia nu a influențat în niciun caz problema centralizării culturale în țară și excluderea existentă a grupurilor marginalizate de la intrarea în cultură ca artiști sau angajații din industrie. Astfel, aspectele sociale ale artei și culturii au rămas neschimbate.

SUEDIA

Industria culturale și creative sunt unele dintre cele mai importante sectoare economice din Suedia și joacă un rol important în promovarea unei imagini inovatoare și moderne a statului în străinătate. Din 2010 până în 2019, ICC-urile suedeze au înregistrat o creștere destul de influentă a cifrei de afaceri în comparație cu alte industrii; această creștere sa schimbat enorm pentru a contribui cu 5,5 la sută din PIB-ul național.

Stockholm este considerat unul dintre centrele de inovare ale Europei. De fapt, aproximativ unul dintre cei 20 de angajați din Stockholm este implicat în industriile creative și culturale (aproape 64.000 de oameni) și fac parte din economia centrală a orașului. Cele mai importante subsectoare ale industriei culturale sunt muzica, industria jocurilor de noroc, moda și arhitectura. Au un impact creativ, inovator și economic semnificativ asupra cifrei de afaceri anuale a statului suedez.

Impactul restricțiilor Covid-19

Din 2019, odată cu sosirea Covid, industriile culturale și creative suedeze au suferit un șoc major asupra economiei lor. Cifra de afaceri a acestora a scăzut cu 17%, ceea ce corespunde la 13 miliarde SEK. În ianuarie 2021, cifrele arată că numărul lucrătorilor culturali șomeri a crescut de la 9.600 în 2019 la 17.000 în 2020, ceea ce înseamnă că șomajul în rândul lucrătorilor culturali s-a dublat aproape. Ca în toate țările lumii, industriile culturale au fost cele mai afectate deoarece majoritatea activităților lor se desfășurau în direct, în prezență. În plus, deoarece majoritatea acestor lucrători sunt liber profesioniști, aceștia s-au trezit neprotejați din cauza consecințelor pandemiei, dar și din cauza contractelor de muncă instabile.

Aspecte financiare

Pentru toate sectoarele economice generale și de ocupare a forței de muncă, guvernul suedez, ca și alte state europene, a luat o serie de măsuri financiare utile pentru a atenua efectele pandemiei. Mai exact, Consiliul pentru Arte din Suedia a distribuit un total de 1.172.383.775 SEK pentru a sprijini organizațiile culturale și lucrătorii culturali.

Dintre acestea, cele pe care le putem considera cele mai relevante în ceea ce privește asistența financiară pentru industriile în general, dar care au vizat și sectorul cultural, au fost:

- ♦ Disponibilizări pe termen scurt pentru a reduce costurile salariale. Acest ajutor a fost destinat să ajute la concedieri pe termen scurt, în acest caz statul a oferit sprijin financiar companiilor, angajații reușind să-și păstreze o mare parte din salariu în ciuda scăderii timpului de lucru.
- ♦ Suport pentru chirie. Această subvenție a fost destinată sprijinirii proprietarilor care au redus chiria pentru companiile din sectoarele vulnerabile; proprietarii ar putea solicita sprijin pentru a compensa o parte din reducere.
- ♦ Suport pentru evenimente. Sprijin financiar pentru companii, asociații care au dorit să organizeze evenimente în perioada iunie-decembrie 2021, dar au fost nevoite să le anuleze sau să le amâne din cauza covid-19.
- ♦ Creșterea responsabilității statului pentru costurile de boală. Această măsură covid-19 își propune să faciliteze financiar angajatorilor și companiilor să acopere o parte din costurile legate de indemnizațiile de boală.
- ♦ Suport pentru oprire. Sprijinul de închidere planificat al guvernului trebuie să poată fi utilizat de companiile care sunt forțate să își închidă operațiunile ca urmare a deciziilor de închidere în cadrul noii legi privind pandemia. Sprijinul acoperă până la 100% din costurile fixe ale companiilor, inclusiv costurile salariale.
- ♦ Amânarea plății impozitului. Companiile pot obține o amânare a plății contribuțiilor angajatorului, impozitului pe salarii preliminar și TVA.
- ♦ Reducere de impozit pentru investiții în echipamente. Guvernul aplică o reducere de taxe pentru achiziționarea de echipamente utile companiilor pentru a nu bloca investițiile.
- ♦ Angajator redus și deductibile pentru tineri. Numărul de contribuții pe care angajatorii trebuie să le plătească pentru tinerii angajați cu vârsta cuprinsă între 19 și 23 de ani este redus, mai exact, acesta va fi redus de la 31,42% la 19,73% între ianuarie 2021 și martie 2023.

Aspecte sociale

Consiliul Național de Sănătate și Asistență Socială a cartografiat modul în care pandemia a afectat oportunitățile pentru persoanele cu dizabilități și modul în care lipsa acestora a cauzat o creștere a izolării și a bolilor mintale. Analiza demonstrează că, în 2020, 80% dintre municipiile și raioanele din țară au implementat schimbări în acest domeniu și că aproximativ o treime dintre municipalități au fost nevoite să-și suspende ajutorul de sprijin, ceea ce a cauzat prejudicii unei mari părți a populației. Situația descrisă subliniază fragilitatea acestui segment al societății care, fără coeziune socială sau sprijin consecvent, poate urmări probleme de sănătate pe termen lung. Este important ca cei a căror sănătate mintală s-a deteriorat ca urmare a pandemiei să primească sprijin adecvat, atât din punct de vedere medical, cât și psihosocial.

În timpul pandemiei, digitalizarea a fost de mare ajutor și a contracarat multe dintre consecințele negative ale Covid. Proiectele realizate de organizații culturale și educaționale s-au adresat persoanelor din grupuri marginalizate și/sau izolate social. După instruirea privind competențele digitale de bază, participanților li s-au oferit o varietate de activități multimedia care au ajutat la combaterea izolării și a bolilor mintale, de exemplu, adunări digitale cu cafea, gimnastică de grup, ghiduri digitale la muzeele din Stockholm și altele.

Grupul de acțiune locală a evidențiat problemele stringente ale incapacității de a ajunge la public și lipsa de inspirație, deoarece nu există posibilitatea de a interacționa cu alți artiști și cu publicul.

Creativitatea artistică este amenințată din cauza factorilor legați de stres, epuizare, insecuritate financiară și lipsă de intimitate.

În concluzie, Suedia a dovedit că cultura este unul dintre sectoarele prioritare pentru economie, înainte și după pandemie. Covid-19 a provocat o scădere bruscă a veniturilor și a dublat nivelul șomajului. Răspunsul guvernamental a fost rapid și tangibil, în timp ce un număr mare de acțiuni specifice au fost implementate pentru a asigura supraviețuirea industriei și pentru a sprijini instituțiile și indivizii. Guvernul a inițiat, de asemenea, o campanie socială puternică, concentrându-se în principal pe prevenirea și tratarea problemelor de sănătate pe termen lung, îmbunătățirea sănătății mintale și furnizarea de abilități digitale pentru grupurile marginalizate de oameni, pentru ca aceștia să poată crea și consuma produse culturale.

REPUBLICA CEHĂ

Impactul restricțiilor Covid-19

Industria culturală din Republica Cehă a reacționat în mod similar la tendințele globale: criza a scos la iveală fragilitatea sectorului și nevoia urgentă de dezvoltare durabilă în continuare. Singura trăsătură care iese în evidență în peisajul cultural al Republicii Cehe și este relevantă pentru acest plan de redresare este concentrarea industriilor creative în orașele mari cu o dominație clară a Praga - capitala este responsabilă pentru până la jumătate din ocuparea forței de muncă din țară. industria culturală. În Republica Cehă, industriile culturale și creative (CCI) fac parte din politica culturală de stat a Republicii Cehe pentru 2015-2020, iar dezvoltarea unei strategii de sprijin pentru industriile culturale și creative este o sarcină stabilită în noul concept de sprijin. pentru Arte. În 2020 și 2021, însă, cooperarea a trei entități - Ministerul Culturii, Ministerul Sănătății și Ministerul Industriei și Comerțului - a rezultat într-un program favorabil de sprijinire a sectorului. Astfel, în 2021 organizatorii de evenimente culturale care au înregistrat o scădere a veniturilor de cel puțin 50 la sută din cauza pandemiei de coronavirus au fost eligibili pentru bani de sprijin din noul apel Cultura Covid.

Aspecte financiare

Ministerul Industriei și Comerțului (MPO) în cooperare cu Ministerul Culturii (MK) a lansat un program special de granturi numit COVID-Cultură (COVID - Kultura). În februarie 2021, au mai fost anunțate două apeluri: Covid-Culture 3.1. și 3.2. Subvenția (o sumă forfetară de 60 mii CZK) în Covid-Culture 3.1. este conceput pentru profesiile de artă care desfășoară activități independente din muzică, teatru, dans, arte vizuale și literatură. Ele includ:

- Artiști și autori de spectacol (de exemplu, interpreți și autori profesioniști, actori, muzicieni, dansatori, cântăreți, acrobați, programatori, pictori, sculptori, curatori de artă, fotografi de artă, scriitori, autori de cărți de autor - ilustratori, dramaturgi);
- Profesioniști artistici și tehnici (de exemplu, designeri de sunet, designeri de lumini, manageri de arte) care au participat la realizarea de producții live cu caracteristici artistice sau sunt foarte specializați în spectacole live sau arte vizuale.

Subvenția în Covid-Cultura 3.2. programul este destinat persoanelor fizice - lucrători independenți care lucrează în echipa de filmare, locuri de muncă de film creativ și artiști interpreți. De asemenea, este conceput pentru entitățile comerciale - operatori de cinema (plată-pe-loc), rambursarea costurilor recuperate și a costurilor neachitate (obligații) ale companiilor de producție pentru costurile și obligațiile direct asociate cu limitarea producției audiovizuale, distribuției și accesibilității AVD în cinematografe.

Suma forfetară pentru lucrătorii independenți este de 60 de mii CZK, iar entitățile comerciale vor primi maximum 5 milioane CZK. În ceea ce privește o industrie creativă centralizată în Republica Cehă, Praga însăși a pregătit un program de beneficii pentru cultură și turiștii locali. Praga va sprijini cultura și turismul afectate cu încă 250 de milioane CZK. Teatrele și alte instituții culturale vor putea obține subvenția cu scop special. Organizațiile contributive care au fost afectate de scăderea veniturilor din taxe vor primi și ajutor. Praga va investi, de asemenea, 100 de milioane CZK într-o campanie de atragere a turiștilor locali și un program de beneficii care include reduceri la tarifele de intrare. Măsurile au fost deja discutate de consiliul economic cu reprezentanții necesari ai diferitelor sectoare și organizații și vor fi acum aprobate de consiliul municipal.

Aspecte sociale

În Republica Cehă au existat o serie de inițiative care vizează exprimarea solidarității și sprijinului tangibil al grupurilor marginalizate social.

Pentru a începe cu exemple de inițiative locale care au apărut cu mult înainte de pandemie, dar au găsit o modalitate de a-și adapta și remodela viziunea în 2020, concursul de cântece muzicale Miri Gil'i există din 2015 și oferă spațiu pentru exprimarea artistică a minorității romilor. Este un eveniment de amploare care promovează cultura romă și consolidează arta grupurilor excluse social în peisajul cultural al Republicii Cehe.

Alte inițiative inițiate de comunitatea romă au inclus coaserea măștilor cu motive tradiționale romani, participarea la concursuri de scris și publicarea ulterioară a unor autori emergenti, concursuri de vorbire în public organizate de ONG-uri și promovarea utilizării limbilor minoritare.

Ca o modalitate de a aduce arta publicului în condițiile unui blocaj, a devenit foarte popular să se repete sau să interpreteze piese de dans sau de teatru în spații publice, cum ar fi parcuri și zonele orașului. A permis unui public extern să experimenteze divertisment live. Au fost cazuri de concerte voluntare pe lângă căminele de bătrâni sau spitale, astfel încât persoanele din grupurile de risc Covid-19 să se poată bucura de artă în siguranță de la distanță.

Statul s-a implicat bine în organizarea suportului administrativ de calitate: cererile de finanțare și proiecte, completarea formularelor și răspunsul la întrebările frecvente despre angajarea în industria culturală au primit acum răspuns online și/sau telefonic. O astfel de abordare a avut un mare succes pentru persoanele cu mobilitate redusă, deficiențe de vedere sau rezidenții străini, care aproape că nu puteau primi astfel de servicii înainte.

Grupurile de acțiune locală (desfășurate la Praga și într-un oraș mai mic) și-au exprimat o preocupare univocă cu privire la închiderea mai multor fundații și organisme artistice și, în consecință, lipsa de sprijin și sentimentul de apartenență la o comunitate artistică. Au fost ridicate și alte probleme, cum ar fi probleme semnificative de sănătate, cauzate de efort mental, stres și nesiguranță; lipsa intimității și incapacitatea de a lucra de acasă, pierderea concentrării; creșterea prețurilor la bunurile artistice și închirierea spațiilor de lucru. Participanții au menționat că sprijinul public a fost mai mic, deoarece oamenii au început să economisească și nu au avut șansa de a sprijini financiar artiștii. Primirea granturilor de stat a fost complicată pentru unii oameni care nu aveau alfabetizare digitală; a necesitat, de asemenea, o mulțime de documente, astfel încât solicitanții artiștilor și-au pierdut motivația pe parcurs.

Soluțiile și ideile de politică propuse au inclus facilitarea accesului la ajutor financiar

din partea guvernului, o mai bună calificare a funcționarilor de stat care lucrează în domeniul artei, crearea de oportunități mai bune de creare de rețele la nivel local și european, promovarea investițiilor în sector și donații către artiști individuali. sau colective.

În concluzie, pandemia a adus unele schimbări substanțiale în industria culturală a Republicii Cehe. Guvernul național a reacționat pe mai multe niveluri și a încercat să sprijine cel mai bine sectorul fragil. A implicat cooperarea unor entități, cum ar fi trei ministere și munca productivă a ONG-urilor culturale active în țară. Granturile financiare au fost acordate în câteva runde, dar au fost greu de obținut din cauza proceselor ridicate legate de birocrație. Nivelul profund de centralizare a artelor și culturii a fost, de asemenea, clar vizibil în timpul crizei, Praga lansând propria inițiativă privind atragerea de turiști și renașterea artelor. În ceea ce privește aspectele sociale, Republica Cehă continuă să implementeze noi proiecte sau să le adapteze pe cele existente pentru a sprijini grupurile de incluziune socială, în principal romi. Digitalizarea contactelor cu autoritățile desemnate de guvern face posibilă solicitarea de sprijin sau ajutor pentru persoanele care se confruntă cu probleme legate de sănătate, mobilitate redusă, dizabilități de vedere sau auz reduse sau care nu au un nivel ridicat de competențe digitale.

SPANIA

Politica spaniolă descentralizată a favorizat adoptarea diferitelor modele de management cultural și de sprijinire și promovare a creației artistice. Accesul la cultură și participarea la viața culturală se numără printre obiectivele principale ale politicii culturale spaniole recente. În 2016, guvernul central a cheltuit aproximativ 50% din resursele sale pentru cultură pe sectorul patrimoniului istoric și artistic. Alocarea resurselor guvernului central între diferite sectoare culturale a rămas mai mult sau mai puțin neschimbată în ultimii cinci ani.

Impactul restricțiilor Covid-19

Sectoarele culturale erau încă împovărate de consecințele crizei din 2008 și de deficiențele endemice nerezolvate legate în mod specific de finanțarea culturii în aspectele sale publice și private, precum și de cele legate de munca și dezvoltarea artiștilor și a artelor.

Spania a fost printre țările europene care nu au impus închideri sectorului cultural, cu excepția perioadei totale de izolare: instituțiile și galeriile au rămas deschise cu capacitate redusă. Această abordare a avut câteva consecințe importante:

- Impact asupra organizației: 5,0% țin locurile de muncă închise, fără nicio activitate față în față; 48,5% continuă să lucreze parțial la distanță, în timp ce cei 51,5% lucrează fără aproape nicio schimbare.
- Impact asupra ofertei de activitate: 7,9% nu au avut activități; 57,1% au recuperat doar parțial activitatea obișnuită și doar 31,6% și-au recuperat volumul normal de activitate. 31,6% au desfășurat ulterior activități care au fost amânate de pandemie. Pe sectoare, impactul este mai grav pentru sectorul privat și mai ales pentru profesioniștii independenți.
- Impact asupra publicului: 6,7% nu au nicio audiență pentru că nu au activitate; 80,7% au mai puțin public din cauza limitărilor de capacitate pentru activitățile lor și doar 8,9% și-au recuperat audiențele obișnuite. 19,3% declară că activitățile lor au astăzi, în condiții de egalitate, un răspuns mai scăzut din partea publicului.

Aspecte financiare

Pe 18 aprilie, miniștrii Culturii și Finanțelor și-au asumat angajamentul de a concepe un prim pachet de măsuri urgente de sprijinire a sectorului cultural.

În cadrul acestui anunț, Ministerul Culturii și Sportului și-a manifestat disponibilitatea de a realiza un Pact de Stat pentru Cultură. În primele luni de pandemie, Ministerul a subliniat majorarea fondurilor bugetare în bugetele generale de stat pe anul 2021 (cu 37% mai mult). În anul 2020 au fost emise două decrete cu acțiuni extraordinare de sprijinire a sectorului cultural după criza COVID-19.

Un alt obiectiv al guvernului spaniol este de a se asigura că IMM-urile din sectoarele ICC și sport, precum și profesioniștii individuali, pot beneficia de garanții aprobate de guvern.

Consiliul de Miniștri s-a decis asupra caracteristicilor primei lansări a programului de garanții aprobat pentru firme și profesioniști individuali, în valoare de până la 20.000 milioane EUR. Faptul că 50% din finanțare va fi acordată IMM-urilor și profesioniștilor este deosebit de relevant pentru sectorul cultural, întrucât doar 0,7% dintre firmele care operează în sector au peste 50 de lucrători. Sectorul cultural este compus în mare parte din creatori individuali și profesioniști, microfirme și întreprinderi mici. La nivel local, regiunile au oferit un prim pachet de măsuri (Pla de Rescat al sectorului cultural) care a adus sectorului peste 31 de milioane pentru a contribui la închiderea activităților.

Aspecte sociale

În Spania, protecția socială a artiștilor este operată sub așa-numitul model de intermitență. Acest model se bazează pe concepția că munca culturală este prin natură intermitentă, adică prin esența ei, alternând constant perioadele de angajare și perioadele de neangajare. Prin urmare, stabilește că cei în vârstă de muncă pot accesa acest regim atâta timp cât într-o anumită perioadă au fost angajați un anumit număr de ore.

În domeniul incluziunii sociale, Institutul Național al Artelor Spectacolului și Muzică (INAEM), în calitate de organism responsabil cu conducerea directă a teatrelor, auditoriilor și companiilor de muzică și dans, are responsabilitatea dezvoltării politicilor de incluziune socială. pe tot teritoriul statului și se angajează să includă în domeniul artelor spectacolului și muzicii. INAEM organizează în fiecare an o conferință de două zile pe tema artă și incluziune socială. În 2020, a avut loc a XII-a Conferință privind Incluziunea Socială și Educația în Artele Spectacolului cu sloganul „La fuerza de las alianzas” (Puterile alianțelor), concentrându-se pe viitorul artelor muzicale și spectacolului incluzive și comunitare.

La nivel local, Barcelona este un bun exemplu de management eficient al crizelor și abordare reactivă în industria culturală. Noiembrie 2020 a fost aprobată Acordul Citizen pentru o Barcelona Incluzivă, un plan care vizează reprogramarea Strategiei de Incluziune și a Planului de Acțiune al Acordului Citizen 2020-2022. Obiectivul său este de a crea linii de acțiune pentru abordarea inegalităților sociale din Barcelona, care în ultimele luni s-au agravat ca urmare a situației generate de Covid-19. În plus, Planul de acțiuni al Acordului Citizen (PAAC) 2020-2022, care face parte din aceeași Strategie, constă din 4 obiective principale, din care sunt dezvoltate 15 proiecte motrice și 52 de acțiuni concrete în vederea atingerii obiectivelor. Liniile de acțiune ale planului sunt:

Linia 1: Reducerea inegalității în distribuția veniturilor și garantarea drepturilor sociale, în special accesul la locuințe, locuri de muncă de calitate și nevoi de bază.

Linia 2: Creșterea echității educaționale și oportunităților de formare și culturale de-a lungul vieții.

Linia 3: Consolidarea și articularea serviciilor și rețelelor de sprijin relațional și comunitar care facilitează abilitarea personală și colectivă.

Linia 4: Eliminarea stigmatizării și segregarea socială.

Linia 5: Reducerea inegalităților sociale teritoriale.

În cadrul a două grupuri de acțiune locală, participanții au ajuns la concluzia că, după

Covid-19, există un interes din ce în ce mai mare pentru îmbunătățirea politicilor sociale de proximitate și incluziune, în special la nivel local. Pandemia a accelerat cu siguranță includerea și dezvoltarea artiștilor în societate. Multe resurse financiare au fost direcționate către producția de opere de artă și proiecte artistice cu impact social. Prin urmare, este important să le oferim artiștilor o educație astfel încât să își poată extinde rețeaua și să primească finanțare pentru a-și dezvolta cercetările și lucrările de artă. Învățarea despre instrumentele digitale și utilizarea acestora pot ajuta grupurile excluse social să fie mai apreciate și mai introduse în societate. Lipsa competențelor digitale poate fi depășită cu îndrumarea artiștilor seniori care pot acționa ca mediatori și educatori.

Pentru a rezuma, pe parcursul pandemiei, Spania a rămas la abordarea sa descentralizată a culturii, care a rămas neschimbată în ultimii ani, ceea ce a menținut la același nivel redistribuirea rațională și adecvată a resurselor financiare. Alte măsuri au fost, de asemenea, dezvoltate și implementate de regiuni, cum ar fi Planul de acțiune creat de municipalitatea din Barcelona, care abordează responsabilizarea și sprijinirea artiștilor excluși social. În Spania în ansamblu, instituțiile culturale nu s-au închis complet și funcționau sub capacitatea redusă, ceea ce a ajutat la menținerea legăturii cu publicul și la prevenirea șomajului puternic.

ITALIA

Sectorul cultural italian sa dovedit a fi foarte rezistent în vremuri de criză.

Faza de repornire a început prin concentrarea pe un format hibrid între lumea reală și cea virtuală, permițând publicului să interacționeze în cadrul diferitelor platforme, canale sociale și comunități. În 2022, un scenariu de pandemie încă critic, artele și cultura continuă să dețină un loc relevant în relansarea economică și socială italiană. Potrivit statisticilor, în ultimul deceniu artele și cultura au generat o mare inovație și au creat competitivitate pentru economia națională, contribuind la crearea de noi locuri de muncă și bogăție. Cu toate acestea, sectorul nu a fost scutit de consecințele economice ale crizei de sănătate, deoarece este cel care de fapt a suferit cel mai mult din cauza pandemiei.

Impactul restricțiilor Covid-19

Sistemul italian de producție culturală și creativă (CCPS) a fost afectat de o contracție produsă de bogăție de 8,1% față de media națională de 7,2%. Cel mai afectat sector a fost cel al patrimoniului cultural, cu o contracție de 19% legată de bogăția produsă și de 11,2% în ceea ce privește locurile de muncă. Cazul jocurilor video și al software-ului este diferit și unic, deoarece a generat 4,2% din bogăție, tot datorită stimulentei către divertismentul digital și acasă în perioada de izolare.

Printre efectele pozitive ale pandemiei în diferitele domenii ale CCPS, se poate observa o sensibilitate crescută la dinamica de incluziune legată de gen și grupuri vulnerabile – diverse orientări sexuale și minorități etnice și religioase.

Mai mult, pandemia pare să ofere energie nouă pentru dezvoltarea modelelor productive și distributive locale/naționale în industria culturală. Covid-19 a cerut noi forme de hibridizare între genuri și sectoare (de exemplu, extinderea jocurilor în sectoarele muzicale și sportive; fuziunea conținuturilor de divertisment și educative), care a fost încercată cu succes. În general, Italia a urmărit legătura dintre sănătate și bunăstare și cultură - conținutul cultural a fost extrem de util pentru a depăși trauma și pentru a construi reziliența.

Aspecte financiare

În ciuda repercusiunilor financiare începute în 2020, lanțul cultural și creativ se confirmă ca central în cadrul specializărilor producției naționale datorită a 84,6 miliarde de valoare adăugată produsă și în jur de 1,5 milioane de angajați - aceste cifre corespund, respectiv, la 5,7% și respectiv 5,9% din suma totală a economiei italiene.

În 2021, Parlamentul italian a finalizat procesul legislativ pentru adoptarea noului regulament al Europei creative 2021-2027. Aprobarea permite un program ambițios care este conceput să răspundă unei revoluții digitale, ținând cont de aspectele societale ale acesteia. Un buget consolidat de aproape 2,5 miliarde EUR este cea mai mare mobilizare de resurse aprobată vreodată de Uniunea Europeană pentru a sprijini ecosistemul cultural și a-l ajuta să devină mai rezistent și mai competitiv, pentru a se asigura că acțiunile sunt ancorate pe trei priorități transversale: social incluziunea, reducerea amprentei de mediu și egalitatea de gen.

La 17 martie, Italia a adoptat legislația de urgență intitulată „Cura Italia”. În cadrul acestui program de ajutor, 3 miliarde EUR sunt alocate pentru sprijinirea și protejarea perioadei de inactivitate a profesioniștilor, liber profesioniștilor și lucrătorilor independenți. Ca parte a măsurilor din pachetul de urgență, următoarele sunt direct relevante pentru artiști:

- Extinderea ajutorului de șomaj pentru lucrătorii culturali și organizațiile non-profit (articolul 22);
- Indemnizație de 600 EUR (pentru luna martie) pentru liber profesioniști din sectorul artelor spectacolului în valoare de maximum 48,6 milioane EUR în 2020 (în anumite condiții prevăzute la articolul 38);
- Suspendarea plăților de asigurări sociale, a contribuțiilor sociale și a altor taxe și impozite (inclusiv TVA) pentru muzee, teatre, săli de concerte și alte organizații culturale (articolul 61 și articolul 62);
- Vouchere pentru rambursarea biletelor deja vândute (de exemplu, cinema, muzee, teatre) valabile 1 an (articolul 88);
- Înființarea a două fonduri pentru sprijinirea sectoarelor audiovizual, cinematograf și artele spectacolului, cu un buget total de 130 de milioane EUR în 2020 (80 milioane EUR în cont curent și 50 milioane EUR cont de capital, așa cum este detaliat la articolul 89).

Aspecte sociale

În mai 2021, Consiliul de Miniștri din Italia a aprobat un pachet de măsuri semnificative pentru a asigura bunăstarea și garanțiile de securitate socială adecvate pentru lucrătorii din divertisment în cadrul decretului „SOSTEGNI BIS”. Acesta acoperă cele mai importante aspecte ale protecției sociale a artiștilor:

- Noua bunăstare pentru lucrătorii din divertisment - un sistem care urmărește să asigure protecția care există deja pentru alte tipuri de profesioniști, pentru a asigura condiții mai bune de echitate și demnitate socială, pentru a favoriza dezvoltarea recunoașterii depline a muncii din sector și pentru a contribui la apariția muncii nedeclarate;

Ajustarea și extinderea protecției și sprijinului pentru parenting;

- ♦ Ajustarea și extinderea indemnizației de boală;
- ♦ Creșterea salariului zilnic în scopuri sociale, care trece de la actualul 67,14 EUR la 100 EUR.
- ♦ Asigurare împotriva accidentelor de muncă și bolilor profesionale;
- ♦ Îmbunătățirea sistemului de contribuții la pensii.

Grupurile de acțiune locală s-au ocupat de îmbunătățirea abilităților care derivă din mediul geocultural (în primul rând lingvistic și cultural). De exemplu, participanții au discutat despre fezabilitatea unui proiect de mediere muzeală care vizează refugiații și solicitanții de azil. Oferirea unui loc de muncă într-un loc cultural a avut dublu avantaj de a lărgi orizonturile vizitatorilor/publicului (mulțumită potrivirii lingvistice cu comunitățile de origine străină care trăiesc în zonă) și a aprinde relații pentru a întări sentimentul de comunitate și coeziune socială.

Pentru a încuraja protagonismul artiștilor printr-un proces de consolidare a capacităților care vizează furnizarea de instrumente practice, participanții au convenit asupra necesității de a evita să se vorbească exclusiv despre vulnerabilitate și rasism, dar să acționeze pentru a demonta discriminările structurale. În loc de o performanță care abordează aceste probleme, este mai bine să implementezi practici de ruptură și să implici noi voci care să facă parte din proces.

După această analiză, este evident că și în Italia sectorul cultural are un impact uriaș asupra economiei țării și este capabil să genereze inovație și să creeze noi locuri de muncă. Din acest motiv, guvernul a pus în aplicare legi și ajutoare utile pentru a încerca să salveze acest sector în timpul pandemiei. În această perioadă, ceea ce s-a subliniat este importanța extremă a culturii în legătură cu alte sectoare precum sistemul de sănătate și cât de importante sunt conținuturile culturale pentru depășirea traumei.

CROAȚIA

Există un deficit semnificativ de date atunci când vine vorba de analiza dezvoltării sectorului cultural în Croația. Primul și cel mai mare studiu realizat în 2015 (Bakarić și colab.) a dovedit modul în care profiturile economice din industria artei au fost obținute în principal prin activitățile (in)formale ale artiștilor și lucrătorilor culturali. Lipsa reglementării legale a domeniilor creative la nivel național se reflectă, în cea mai mare parte, în absența unui organism umbrelă care să monitorizeze și să supravegheze sistematic indicatorii cheie ai industriei. Lipsa instituționalizării în industria creativă a dus la dificultăți în dezvoltarea analizei, a strategiilor și a planurilor pe termen lung și scurt pentru creșterea și avansarea industriei, care a devenit un factor crucial în redresarea culturii post-pandemie.

Impactul restricțiilor Covid-19

Sectorul cultural din Republica Croația a fost afectat în 2020 de două dezastre neprevăzute - unul legat de pandemia globală a bolii COVID-19, iar celălalt de o serie de cutremure. Aceștia au confirmat fragilitatea sectorului cultural și sensibilitatea acestuia la influențele externe imprevizibile.

Într-un studiu realizat de Fundația Kultura nova în 2021 în Croația, respondenții au estimat că criza cauzată de pandemia de COVID-19 a afectat direct anumite aspecte ale activității lor, cum ar fi:

- ♦ implementarea de activități culturale și artistice (83,2%);
- ♦ programe de călătorie și mobilitate (78,1%);
- ♦ organizarea muncii zilnice (73,4%);
- ♦ cooperarea și crearea de rețele (64,5%);
- ♦ ocuparea forței de muncă (29,3%);
- ♦ venituri din fonduri și programe UE (39%).

Conform rezultatelor cercetării, numărul total de activități implementate în 2019 a fost de 80.640; numărul total de activități implementate a fost cu 55% mai mic în 2020 datorită măsurilor epidemiologice. Chiar dacă Croația a fost una dintre puținele țări din UE care nu a închis complet spațiile culturale; Au fost adoptate câteva decizii guvernamentale privind scutirea bibliotecilor, muzeelor, galeriilor, anticariatelor și librăriilor de la restricții și a permite repetițiile artiștilor și lucrătorilor culturali în grupuri mai mici. Au fost rapid concepute și alte măsuri diverse de sprijinire a sectorului cultural, atât în cadrul Ministerului Culturii și Media al Republicii Croația, cât și pe orizontală, care au fost implementate în mai multe etape, facilitând astfel activitatea sectorului cultural în circumstanțe imprevizibile și în schimbare. Cu toate acestea, a existat o lipsă de implicare la nivel local și regional, unde administrațiile culturale nu au oferit soluții sau asistență adecvate actorilor culturali în majoritatea cazurilor, astfel încât măsurile specifice de asistență a sectorului cultural în situații de criză au constituit în mare parte excepția, ceea ce a afectat și mai mult criză.

Au fost rapid concepute și alte măsuri de sprijinire a sectorului cultural, atât în cadrul Ministerului Culturii și Media al Republicii Croația, cât și pe orizontală, care au fost implementate în mai multe etape, facilitând astfel activitatea sectorului cultural în circumstanțe imprevizibile și în schimbare. Cu toate acestea, a existat o lipsă de implicare la nivel local și regional, unde administrațiile culturale nu au oferit soluții sau asistență adecvată actorilor culturali în mai multe cazuri, astfel încât măsurile specifice de asistență a sectorului cultural în situația de criză au constituit în parte. excepția, ceea ce a afectat și mai mult criză.

Aspecte financiare

Subsectoarele culturale din Croația se bazează parțial pe finanțarea publică în cadrul politicii culturale și parțial se încadrează în politica de încurajare a întreprinderilor mici și mijlocii. Schimbările în disponibilitatea surselor de finanțare în cadrul politicii culturale au avut un efect grav asupra domeniului cultural. Expunerea artei la schimbările în finanțarea publică este deosebit de pronunțată. Episoadele de recesiune și scăderea veniturilor publice au dus la o scădere treptată a cheltuielilor publice totale pentru cultură, iar ICC au fost direct afectate – atât prin reducerea disponibilității finanțării publice, cât și prin reducerea cererii de servicii și produse în țară. Partea privată a sectorului CCI din Croația este extrem de fragmentată - este formată din multe entități juridice și persoane fizice mai mici.

Criza provocată de pandemie a avut un impact diferit asupra diferitelor segmente ale sectorului. Sectorul public a avut cel mai mare impact asupra veniturilor pieței (56,2%) și asupra proiectelor și cooperării internaționale (46,7%). Sectorul civil a raportat cel mai mare impact asupra veniturilor din bugetele publice (44,8%), donații și sponsorizări (54,4%) și proiecte și cooperare internațională (64,2%).

În comparație cu alți actori, respondenții din sectorul privat au evaluat ca fiind mai

semnificativ impactul crizei asupra veniturilor pieței (72%), managementul spațiului și întreținerea materialelor (46,9%) și ocuparea forței de muncă (41,3%). Persoanele fizice și artiștii independenți au estimat că criza a avut un impact mai mare asupra implementării proiectelor și cooperării internaționale (65,7%), veniturilor pieței (60,5%) și angajării (37,2%), în timp ce 25% dintre respondenți și-au închis sediul până la nouă săptămâni.

Cu excepția Fundației Kultura Nova și a Ministerului Culturii și Media, toți ceilalți furnizori și-au redus bugetele cu cel puțin 15%, ceea ce a cauzat dificultăți semnificative pentru sprijinul financiar al industriei. Până acum, posibilele eșecuri au fost acoperite prin sponsori și patroni privați, dar din cauza situației economice dificile din sectorul privat, cea mai mare parte a cooperării în acest domeniu a fost anulată. Prin urmare, angajații au fost nevoiți să meargă la un salariu minim pentru a atenua într-o oarecare măsură situația financiară cauzată de pandemie.

În ceea ce privește veniturile financiare ale persoanelor care lucrează în CCI, datele arată că cel mai mare număr de contracte anulate a avut loc cu asociații externi, fie din cauza activităților anulate în anul 2020, fie din cauza activităților amânate pentru anul 2021. Ca diferență semnificativă, normă întregă contractele de muncă au fost anulate la niveluri mult mai scăzute. Diferența dintre numărul de contracte de muncă anulate și cele de cooperare externă indică în mod clar care forme de muncă prin contract cultural sunt direct periclitare în timpul crizei, adică cât de mult sistemul nu acoperă toate formele de muncă culturală cu drepturi și securitate egale.

Guvernul național a căutat să asigure un sprijin financiar substanțial pentru artiștii independenți, astfel încât a fost oferit un fond special de asistență unică pentru profesioniștii independenți care nu au un statut reglementat. În cursul anului 2020, au fost deschise noi apeluri: „Artă și cultură online” (suma totală de 35 milioane HRK), „Încurajarea antreprenoriatului în industriile culturale și creative pentru 2020” (8 milioane HRK), „Sprijin pentru o parte din costul performanței”. În domeniul activităților de teatru, dans și muzică (muzică clasică și jazz) (882.925 HRK), „Programul pentru adaptarea digitală și crearea de noi conținuturi culturale și educaționale” (8.189.193 HRK) și în cooperare cu Uniunea Muzicii Croate, a fost publicată o invitație pentru programe de concert în cadrul proiectului „Pentru că trebuie să cânti” (5.226.000 HRK). De asemenea, au fost furnizate fonduri suplimentare pentru cofinanțarea filmelor, iar centrele de scufundări au fost scutite de la plata unei taxe anuale pentru bunurile culturale subacvatice.

Aspecte sociale

Incapacitatea de a călători a afectat în mod deosebit întregul sector cultural. Evenimentele internaționale au fost anulate sau amânate pentru 2021 și chiar 2022, iar din cauza interzicerii adunărilor publice s-au pierdut multe oportunități de networking în cadrul scenei culturale, precum și oportunități de noi colaborări. Din cauza mobilității internaționale limitate, actorii au fost adesea forțați să-și schimbe programele.

În cadrul **grupurilor de acțiune locală** au fost discutate mai multe proiecte apărute în timpul pandemiei care au vizat grupuri de incluziune socială, precum educația artistică pentru copiii romi și activități artistice pentru persoanele surde și cu deficiențe de vedere. Problema căutării de azil și a migrației este adesea ridicată în arta croată contemporană, fiind implicați artiști cu medii similare.

În concluzie, redresarea post-pandemie a industriei culturale din Croația este contestată de absența reglementării artei la nivel guvernamental - o tendință care a existat înainte de

Covid-19. Defragmentarea și deficitul de date nu permit crearea unei strategii uniforme. În timpul pandemiei în sine, Croația a permis ca spațiile culturale să rămână deschise în anumite condiții, dar totuși numărul de evenimente, veniturile și implicarea publicului a scăzut cu mai mult de jumătate. Ministerul Culturii și Media al Republicii Croația a fost cea mai importantă sursă de sprijin pentru sectorul cultural, în special asistență financiară pentru artiști independenți.

Sănătatea mintală a artiștilor a demonstrat un declin din cauza stresului și incertitudinii experimentate, iar această problemă nu a fost încă abordată.

ARTA ȘI INCLUZIUNEA SOCIALĂ

05

5.1 Ce vrem să spunem prin artă?

5.2 Ce rol este atribuit artei și incluziunii sociale în contextul acestor cercetări?

5.1 Ce vrem să spunem prin artă?

Oferirea unei definiții absolute a ceea ce este arta depășește obiectivele și posibilitățile acestui manual. La urma urmei, lumea artei s-a schimbat foarte mult de-a lungul secolelor și granițele clare nu mai sunt urmăribile. Aceeași dificultate se aplică și în definirea figurii artistului: în unele cazuri accentul este pus pe originalitate și pe artistul însuși, în altele artistul este mai puțin legat de opera ca semn personal, dar mai orientat către un proiect sau obiectiv. (social sau colectiv).⁷ Cu privire la problema artei, se poate spune că arta este și o gândire vizualizată care ne invită să gândim și să acționăm diferit.⁸

Prin urmare, această lucrare nu este menită să ofere o definiție sau o clasificare completă a domeniului artistic. Cu toate acestea, încearcă să contureze câteva aspecte caracterizatoare care sunt utile pentru înțelegerea valorii și semnificației practicii artistice.

Au fost identificate trei proprietăți fundamentale ale artei: capacitatea de catalizator, capacitatea relațională și capacitatea de anticipare și viziune.

1. Artă funcționează ca un catalizator pentru că stimulează creativitatea și dimensiunile estetice și emoționale. Produce efecte asupra unui individ sau a unui grup, activând procese de transformare, îmbunătățind mecanismele de creare a valorii și încurajând inovația.⁹
2. Capacitatea relațională a artei este o altă temă-cheie: oamenii pot dobândi o percepție diferită a spațiului, care devine un loc de comparație, critică și împărtășire a experiențelor profesionale și personale.¹⁰ Artă devine o nouă sursă de identificare și dialog care îmbunătățește relații interne, depășirea granițelor relaționale dintre oameni care acoperă diferite roluri și poziții și creșterea legăturilor dintre ei, conducând eventual la o mai mare cooperare.¹¹ Practicile artistice folosite în acest scop pot fi diferite, de la teatrul forum, la pictura colectivă, la improvizație muzicală colectivă.
3. Capacitatea de anticipare și viziune înseamnă că artiștii văd mai departe decât alții, prevăzând schimbările aduse de progresul tehnologic și schimbarea rezultată în modul de viață. Artă are capacitatea de a-i împinge pe oameni să „vadă mai mult și să vadă altfel”.

5.2 Ce rol este atribuit artei și incluziunii sociale în contextul acestor cercetări?

„Uniunea se întemeiază pe valorile respectului pentru demnitatea umană, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor aparținând minorităților. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate în care predomină pluralismul, nediscriminarea, toleranța, justiția, solidaritatea și egalitatea între femei și bărbați.”¹²

Aceste valori ar trebui promovate cu tărie ca fundație comună pentru toți oamenii din UE, indiferent de marea diversitate a grupurilor lor socio-culturale cu convingeri și vederi asupra lumii diferite, obiceiuri și sisteme de valori. Inspirat de aceste valori, proiectul PALkonnnect a examinat abordările și practicile orientate spre utilizarea artei pentru promovarea incluziunii și combaterea atitudinilor de excludere. În acest context, valoarea estetică a artei este secundară: accentul principal este pus pe componentele sale expresive și relaționale și scopul de a genera inovație socială.

7. (Vettese, 2012)

8. Nigel Warburton's essay (2003)

9. (Adler, 2006, 2010; Schiuma, 2011, 2018; Darsø, 2004, 2016)

10. (Carè et al., 2018)

11. (Antal & Strauß, 2016)

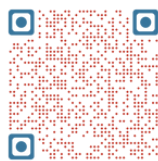
12. Article 2 of Treaty on European Union ("TEU"), OJ 2016/C 202/01.

În acest moment, este de asemenea important să clarificăm terminologia adoptată, în special definiția incluziunii sociale. Un raport al Fondului Social European (FSE)¹³ arată după cum urmează: „Incluziunea socială este un proces care asigură că cei expuși riscului de sărăcie și excluziune socială obțin oportunitățile și resursele necesare pentru a participa pe deplin la viața economică, socială și culturală și pentru a se bucura de un nivel de trai și bunăstare care este considerat normal în societatea în care trăiesc. Se asigură că aceștia au o mai mare participare la luarea deciziilor care le afectează viața și accesul la drepturile lor fundamentale”.

Prin urmare, incluziunea socială este un proces dinamic care implică interacțiunea între două dimensiuni principale ale vieții: relațiile interpersonale și participarea în comunitate (școală, accesibilitate culturală, sport, muncă, locuință etc.). Arta și limbajele sale ar putea fi propuse ca mediatori puternici în ambele domenii. Ele ar putea îndeplini o funcție socială importantă, în favoarea unei dezvoltări integrale a persoanei (indiferent de diversitatea indivizilor care derivă din condiții de dizabilitate și/sau dezavantaj psihofizic, socio-economic și cultural) și a dezvoltării de ansamblu a societate.

Incluziunea socială este un obiectiv fundamental pentru cei implicați în procesul de educare și formare a grupurilor vulnerabile. Provocarea pentru experții PALkonnnect și pentru lucrătorii sociali și culturali care contribuie la proiect a fost să găsească o înțelegere comună a termenului, apoi să adapteze conținuturile și strategiile de formare a artiștilor adulți și emergenti, luând în considerare o gamă largă și diversă de posibile modele de excludere socială. (pe baza fizică, intelectuală, socială, economică etc.). A reprezentat o oportunitate de consolidare a parteneriatului și a „modului de rețea” și un prilej de cunoaștere și socializare a informațiilor și practicilor care vizează consolidarea proceselor de învățare și furnizarea de competențe.

La nivel european, multe practici și proiecte dezvoltate atât în mod formal, cât și informal au fost colectate prin cercetările efectuate de Consorțiu. Ele pot fi consultate și diseminate, tot pentru a fi replicabile în alte contexte similare.



Best practices

13. https://ec.europa.eu/employment_social/esf/docs/sf_social_inclusion_en.pdf

CURRICULUM DE FORMARE PENTRU IMPUTILIZAREA ARTIȘTILOR EMERGENȚI

06

6.1 Necesitatea formării artiștilor și creatorilor

6.2 Metodologia de formare a lucrătorilor culturali

6.2.1 Dezvoltarea competențelor interculturale

6.2.2 Cum se stabilește un curriculum de formare

6.3 Metodologia pentru Curriculumul de
formare PALkonnnect

ANNEX 1: exemplu de modul de învățare
(lecție și activitate)

ANNEX 2: Curriculum de formare
PALkonnnect (plan de module)

6.1 Necesitatea formării artiștilor și creatorilor

Artiștii au abilități și competențe unice și îi pot ghida pe alții să schimbe percepțiile, să descopere noi semnificații, să implice oamenii, să scoată contradicții, să stimuleze confruntarea și să inspire idei noi.

Având în vedere că artiștii sunt purtători de abilități și practici utile pentru toți, urmează firesc o altă întrebare: sunt ei conștienți de acest lucru?

Deși practica artistică se răspândește în contexte diferite și interesul pentru relațiile intersectoriale este în creștere, există un decalaj general vizibil în cunoștințe. Mulți artiști tind să nu fie conștienți de potențialul lor, în special în ceea ce privește atât posibilitatea de a urma o carieră profesională, cât și de a-și transfera abilitățile și competențele artistice în diferite contexte profesionale.

Astfel, este nevoie de a crea cursuri de formare care să permită artiștilor să crească conștientizarea de sine profesională și să comunice cu lumea industriilor creative și cu lumea muncii în general. Un rol fundamental îl au „organismele intermediare” (organizații, asociații, consultanți), care facilitează legătura dintre cele două lumi și susțin dezvoltarea reciprocă, îndrumând atât organizația participantă, cât și artistul către o colaborare fructuoasă pentru toate părțile interesate.¹⁴

Pentru a-și descoperi potențialul, artiștii trebuie mai întâi să-și dea seama de valoarea, abilitățile și abilitățile lor, apoi un proces de formare ar putea să-i ajute să realizeze realizări profesionale și să-și dezvolte abilități și abilități (de exemplu, management de proiect, evaluare de proces etc.). De asemenea, este necesar să se ia în considerare abilitățile pe care artiștii le-ar putea dobândi prin învățarea informală, cum ar fi abilitățile de colaborare și sociale, cum ar fi vorbirea în public, ascultarea altora etc. Artiștii care doresc să devină profesioniști folosesc o gamă largă de limbaje artistice și au niveluri diferite de experiență. Prin urmare, este important să se identifice posibilele slăbiciuni și lacune comune în abilitățile și competențele lor profesionale, mai degrabă decât să se concentreze asupra „identităților” artistice existente și diferite. Un potențial program de formare care promovează dezvoltarea altor abilități funcționale ar putea include:¹⁵

- abilități contextuale pentru a înțelege nevoile întreprinderilor și organizațiilor;
- abilități sociale de a gestiona procesul colaborativ și relațional;
- abilități pedagogice de a stabili metode și abordări;
- abilități de cercetare pentru a găsi informațiile potrivite și a privi critic materialele;
- abilități de management de proiect pentru a gestiona toate activitățile de la început până la sfârșit;
- abilități de marketing pentru a ieși în evidență și a face organizațiile și companiile să înțeleagă valoarea muncii artistice.

Literatura oferă un cadru sintetic pentru a ghida programele de formare și pentru a oferi artiștilor noi instrumente:



14. Berthoin Antal, Ariane (2012). Artistic intervention residencies and their intermediaries: A comparative analysis. *Organizational Aesthetics*, 1(1), 44–67

15, 16. Heinsius, Joost & Lehikoinen, Kai (2013). Training Artists for Innovation: Competencies for New Contexts

6.2 Metodologia de formare a lucrătorilor culturali

6.2.1 Dezvoltarea competențelor interculturale

Arta este influențată de schimbările economice, globale, politice și socioculturale și susține o mai bună înțelegere a lumii, astfel că competențele interculturale trebuie considerate esențiale pentru ca artiștii să își îndeplinească rolul social. În zilele noastre, înțelegerea interculturală și competența interculturală sunt mai importante ca niciodată în abordarea cauzelor fundamentale ale problemelor cu care se confruntă societățile noastre în ceea ce privește neînțelegerile culturale și socio-culturale, inclusiv formele tot mai mari de discriminare și ură față de grupurile minoritare.

Consiliul Europei definește competențele interculturale (numite și competență interculturală la singular) ca „abilitatea de a mobiliza și implementa resurse psihologice relevante pentru a oferi un răspuns adecvat și eficient la solicitările, provocările și oportunitățile prezentate de situațiile interculturale”.¹⁷

Deoarece arta oferă voci culturale autentice și poate reprezenta complexitatea care ne înconjoară, ea are potențialul de a stimula o mai mare coeziune socială, dar numai atunci când rezultă dintr-o sensibilitate interculturală semnificativă.

Mai mult decât atât, există o altă dimensiune care face ca competența interculturală să fie relevantă pentru domeniul artistic, și anume diversitatea culturală mai mare în componența colectivelor de artiști. Competența interculturală devine fundamentală nu numai pentru dezvoltarea unei apartenențe depline și egale, ci și pentru recunoașterea și valorificarea tuturor competențelor specifice (de exemplu, competențele interculturale) care pot rezulta dintr-un context cultural dat.

Capacitatea de a ne înțelege reciproc prin toate tipurile de bariere culturale este o condiție prealabilă fundamentală pentru a face ca diversele noastre societăți democratice să funcționeze și o competență cheie la care fiecare individ ar trebui să lucreze.

Despre ce vorbim în mod concret? Competența interculturală este un termen umbrelă care include mai multe componente de natură diferită: aptitudini, abilități și atitudini specifice. Nu există o definiție standard care să reunească și să organizeze toate componentele individuale în subcategorii. S-a decis să se utilizeze o listă întocmită de un grup de experți internaționali reuniți într-un Think Tank (adică un grup de experți din diferite discipline chemați să colaboreze pentru a analiza și rezolva probleme de natură complexă) condus de Consiliul Europei în Oslo în 2011, deoarece este considerat cel mai cuprinzător și funcțional pentru munca de zi cu zi a profesioniștilor care doresc să creeze un program de formare. Lista cuprinde componentele individuale ale abilităților interculturale și identifică pentru fiecare componentă o sub-listă de comportamente observabile. Întrucât componentele se referă la concepte abstracte greu de evaluat tocmai din cauza nivelului lor ridicat de abstractizare, ancorarea fiecărei componente la comportamente direct observabile deschide calea către posibile acțiuni de evaluare.

17. Council of Europe (2018). Reference framework of competences for democratic culture – Volume 1. Context, concepts and model, Strasbourg, pg. 32.

Lista organizează componentele în funcție de eficacitatea lor în ceea ce privește implementarea acțiunilor de contrastare a stereotipurilor, prejudecăților și discriminării. Cei trei piloni ai competențelor interculturale sunt:

1. **Cunoaștere:** ține de dimensiunea cognitivă. Ajută la contracararea posibilelor stereotipuri, deoarece aceste convingeri implicative acționează la nivel cognitiv.
2. **Atitudini:** țin de dimensiunea afectivă. Ele permit contracararea eventualelor prejudecăți, deoarece acestea implică emoțiile și sentimentele acționează la nivel afectiv.
3. **Abilități:** se referă la dimensiunea comportamentală. Ele fac deci posibilă contracararea posibilelor discriminări întrucât acestea, implicând acțiuni concrete, acționează la nivel comportamental.

Competențele interculturale sunt adesea confundate sau integrate cu abilitățile soft. Astfel, este necesar să se explice și să se definească diferențele dintre cele două concepte. Soft skills reprezintă ansamblul de cunoștințe, aptitudini și calități personale care caracterizează modul de a fi al fiecărei persoane în studiu, la locul de muncă și în viața de zi cu zi. Comparând această definiție cu cea anterioară, este evident că ambele competențe sunt opuse așa-numitelor hard skills, abilități tehnice care pot fi dobândite prin trasee de studiu și profesionale și verificabile obiectiv prin calificări și teste de evaluare. Întrucât competențele interculturale sunt un proces intersubiectiv și interactiv, ele se referă în mare parte la abilitățile soft (în special pentru toate abilitățile relaționale individuale). Excepție fac acele cunoștințe și aptitudini de natură culturală dobândite prin studii formale și/sau parcursuri de lucru.

ATITUDINI

R

- Reciprocitate, responsabilitate și comportament activ
- Empatie
- Deschidere la minte, dorința de a explora, curiozitate
- Încrederea în relația cu ceilalți
- Conștientizarea de sine, încrederea în sine, disponibilitatea de a se provoca pe sine
- A fi respectuos

CUNOAȘTERE

- Cunoaștere și interacțiune
- Înțelegerea credinței, religiei și a practicilor non-religioase
- Înțelegerea dezvoltării durabile
- Cunoașterea rolului și funcției actorilor sociali și politici
- Cunoașterea practicilor sociale

ABILITĂȚI

I

- Comunicare, mediere, interacțiune
- Flexibilitate și adaptabilitate
- Adoptarea unor perspective diferite
- Rezolvarea problemelor și cooperarea
- Suspendarea judecății și toleranța ambiguității
- Gândire critică

Source: Intercultural Centre Mondinsieme

Odată ce competențele interculturale au fost definite, și în raport cu competențele soft și hard, este important să înțelegem mecanismele care stau la baza procesului de achiziție și dezvoltare a acestora. Asistenții sociali, lucrătorii culturali și profesioniștii care se ocupă cu educația formală și non-formală ar trebui să ia și competențele interculturale ca o resursă cu adevărat relevantă pentru a putea trăi și a acționa în contexte sociale contemporane, caracterizate prin coexistența mai multor cadre culturale, în care ei sunt implicați ca agenți ai medierii, prin propriile experiențe și întâlniri. După cum a raportat UNESCO, deținerea competențelor interculturale permite „navigarea în contexte complexe marcate de o diversitate tot mai mare de oameni, culturi, stiluri de viață”.¹⁸

Odată dobândit modelul de competențe interculturale, este posibilă transferul acestuia prin implementarea practică a așa-numitei abordări interculturale, un proces de interacțiune și comunicare între mai mulți actori. Abordarea interculturală ar putea fi rezumată astfel: fiecare relație se bazează pe respectul față de ceilalți, viziunea lor asupra lumii, sistemul lor de valori și nevoile lor. Prin urmare, este un proces de interacțiune între indivizi care au interiorizat o cultură în subiectivitatea lor, în funcție de vârstă, sex, statut social și traiectorii de viață personală. „Respectul pentru diferențe” înseamnă abordarea identității socio-culturale cu multiplele sale fațete (etnie, naționalitate, religie, clasă socială etc.) într-un mod dinamic și cu o perspectivă relativistă. Prin urmare, departe de a fi rezultatul unui set de noțiuni teoretice, abordarea interculturală este rezultatul unui proces dinamic, bazat pe participarea activă a subiectului. Capacitatea de a interacționa adecvat și eficient nu presupune aceeași abilitate în situații și contexte diferite: din acest motiv, evaluarea competențelor interculturale nu trebuie să ignore contextul de referință.

6.2.2 Cum se stabilește un curriculum de formare

Un curriculum este un set de cursuri care ar putea fi văzute ca un corp de cunoștințe care trebuie transmis sau ca un centru de studiu constând din diverse lecții, toate concepute pentru a atinge un anumit nivel de competență sau calificare sau, de asemenea, ca un proces sau o practică. Proiectarea unui Curriculum implică 6 pași diferiți.

<p>Pasul 1</p>	<p>Definiți competențele</p> <p>Identificați rolurile și responsabilitățile studenților la absolvire</p> <p>Diagnosticarea nevoilor</p>	<p>Pasul 2</p>	<p>Definiți obiectivele de învățare</p> <p>Identificați cunoștințele, abilitățile și atitudinile care trebuie învățate pentru a atinge fiecare competență</p> <p>Formularea obiectivelor</p>	<p>Pasul 3</p>	<p>Harta obiectivelor</p> <p>Mapați obiectivele cu cursurile și anii în care vor fi atinse obiectivele de învățare</p> <p>Selectarea conținutului Selectarea experiențelor de învățare</p>
<p>Pasul 4</p>	<p>Definiți competențele</p> <p>Identificați rolurile și responsabilitățile studenților la absolvire</p> <p>Organizarea conținutului</p>	<p>Pasul 5</p>	<p>Creați curriculum</p> <p>Precizați conținutul, materialele didactice și metodele de evaluare pentru atingerea obiectivelor de învățare</p> <p>Organizarea experiențelor de învățare</p>	<p>Pasul 6</p>	<p>Evaluează curriculumul</p> <p>Evaluează performanțele elevilor în ceea ce privește competențele</p> <p>Determinarea a ceea ce trebuie evaluat și a modalităților și mijloacelor de a face acest lucru</p>

Formarea folosește o combinație de metode cu scopul de a transfera noi cunoștințe, de a dezvolta și consolida abilități practice și de a schimba atitudinile pentru a atinge obiectivele și rezultatele învățării. Participanții sunt motivați să învețe prin observație, ascultare și participare activă, prin prezentare, studii de caz, activități practice, demonstrații, joc de rol, discuții de grup și reflecție. Este important să alegeți o modalitate adecvată de comunicare, adică comunicare în două sensuri și în mai multe sensuri, pentru a facilita procesul de învățare.

Formatorii (educatori și facilitatori) trebuie să selecteze, să creeze și să adapteze resursele pentru a se potrivi obiectivului de învățare al curriculumului - sau al fiecărei lecții care a compus-o - și nivelului de competență al grupului de cursanți. Rolul lor este de a crea activități de învățare care să ajute la atingerea eficientă a unui anumit obiectiv de învățare și să implice și să implice în mod activ toți cursanții. În plus, este posibil ca participanții să nu fie la același nivel de competență, astfel încât fiecare nivel are nevoi diferite și profesioniștii trebuie să le ofere metode diferite de învățare. O strategie bună de selectare a conținuturilor și metodelor în funcție de nivelul de competență al cursanților este adoptarea unui model de competență de progresie care să ia în considerare varietatea de stadii sau niveluri de dezvoltare a competențelor. Aceste etape de competență ar putea fi legate de cele șase niveluri de competență utilizate de Cadrul european comun de referință pentru limbi (CEFR)¹⁹, de la A1 la C2, dar adaptate la competența specifică care se intenționează a fi atinsă. Odată cu modificările necesare, în primele două etape, Newcomer (A1) și Explorer (A2), cursanții asimilează informații noi și dezvoltă practici de bază; în următoarele două etape, Integrator (B1) și Expert (B2), cursanții aplică, extind în continuare și reflectă asupra practicilor lor; la cele mai înalte etape, Leader (C1) și Pioneer (C2), își transmit cunoștințele, critică practicile existente și dezvoltă noi practici.

6.3 Metodologia pentru Curriculumul de formare PALkonnnect

Pentru a completa și a facilita impactul Manualului, sa considerat important să se furnizeze un set de module educaționale și activități gata pentru a fi utilizate de către practicieni. Primul lucru propus este șablonul unui modul educațional. Cititorii vor găsi apoi planurile de lecție ale celor șapte module diferite care reprezintă conținutul „Curriculum-ului de formare pentru artiști și creatori emergenti” al proiectului PALkonnnect. Fiecare modul de învățare este împărțit în lecții numerotate și oferă o oportunitate de a stimula reflecțiile și abilitățile cursanților prin conținuturi teoretice și activități practice și participative.

Lecțiile propuse sunt organizate în funcție de nivelul lor de complexitate -de la nivelul Newcomer (A1) la nivelul Integrator (B1) - și includ o serie de aspecte tematice de explorat în raport cu tema specifică.

19. <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/level-descriptions>

Nivelul de competență

Nou venit (A1)

Nou-veniții sunt conștienți de potențialul modulelor pentru îmbunătățirea practicii lor profesionale. Cu toate acestea, au avut foarte puțin contact cu subiectul. Nou-veniții au nevoie de îndrumare și încurajare pentru a-și extinde repertoriul și pentru a-și aplica competențele existente.

Explorator (A2)

Sau

Exploratorii sunt conștienți de potențialul subiectului/modului și sunt interesați de practica profesională. Au început sau au început să-l folosească în anumite domenii de competență, fără, totuși, să urmeze o abordare consecventă cuprinzătoare.

Integrator (B1)

Integratorii experimentează cu modulul într-o varietate de contexte și pentru o serie de scopuri, integrându-i în multe dintre practicile lor. Le folosesc în mod creativ pentru a îmbunătăți diverse aspecte ale angajamentului lor profesional. Sunt dornici să-și extindă repertoriul de practici.

Lecțiile introduc subiectul de învățare și, eventual, subtemele sale, în timp ce exercițiile sunt folosite pentru a îmbunătăți abilitățile individuale și conduc treptat la următoarea lecție sau subiect.

Cursanții sunt invitați să aibă mai întâi câteva cunoștințe ale părții teoretice și apoi să se testeze prin activitate, având în vedere marea importanță a parcurgerii tuturor etapelor (de la Lecția 1 la următoarea). Reflecția și conceptualizarea sunt la fel de importante ca o experiență fundamentată pentru a atinge întregul potențial al metodei educaționale non-formale. Lecțiile nu trebuie luate ca conținut izolat, ci considerate ca un proces care contribuie la dezvoltarea personală a abilităților și abilităților elevilor. Cursantul poate începe să folosească exercițiul/activitatea oriunde și poate să nu citească în prealabil informațiile tematice, deoarece învățarea din experiență este cea mai eficientă atunci când există un proces reflectiv prin care cursanții sunt capabili să revizuiască analitic ceea ce știu în practică.

ANEXA 1: exemplu de modul de învățare (lecție și activitate)

MODULE PLANNING AND LESSONS PLAN (template)

Titlu: denumirea modulului educațional.

Obiectivele și scopurile Modulului: scurtă descriere.

Nivelul de competență al cursanților care aplică pentru acest modul: indicarea abilităților și cunoștințelor la începutul cursului, variind de la nivelul Nou venit, mai ușor de implementat, până la nivelul Integrator, mai complex. Cu cât este mai mare numărul de nivel, cu atât este mai mare cererea la timp și complexitatea facilitării. Implică faptul că atât indivizii/grupurile, cât și facilitatorii, au nevoie de o pregătire mai mare și experiență.

Nivelul de competență al cursanților care au terminat acest modul: abilități și cunoștințe dobândite după finalizarea modulului.

Durata cursului/modulului: # ore

Planificarea lecțiilor

Nr.	Numele lecției	Obiectivele lecției	Durata (indicativ)
#1			
#2			
#3			
#4			

STRUCTURA LECȚIEI (șablon)

TITLUL LECȚIEI	Indică lecția 1, lecția 2 etc.
SCOPUL LECȚIEI/ OBIECTIVELE ÎNVĂȚĂRII	Obiectivele de învățare pe care lecția intenționează să le atingă.
PARAGRAFELE	1.1 – 1.2 – etc... (dacă este necesar)
Pictograme	(ex.) <ul style="list-style-type: none"> ♦ idee cheie: perspective asupra subiectului; această pictogramă poate indica un concept, punct sau mesaj cheie. ♦ întrebări pentru reflecție: urmărește să reflecte asupra a ceea ce înseamnă ideile prezentate în diferite contexte personale, educaționale, de muncă sau de activism ♦ sfaturi: indicii utile rezultate din practici și cercetări pe această temă ♦ exemplu: ideile sunt prezentate cu exemple specifice
STUDIUL DE CAZ sau CUTIE DE INSTRUMENTE	Raport narativ al unei bune practici sau instrumente specifice de analiză și acțiune
REZUMATUL LECȚIEI ÎN 5 PUNCTE	
NOTE FINALE	Referințe sau mai multe informații prin intermediul site-urilor web sau al literaturii online; link către videoclipuri sau campanii

Titlu Tema/Focus	Materiale necesare
Nivel de complexitate	
Dimensiunea grupului	
Grupă de vârstă	
Timp necesar	
Scop/Învățare obiective	
Cuvinte cheie	

EXERCİIU

(șablon)

Denumirea activității

Subiecte pe care le

abordează

activitatea

educațională

Clasament de la

Nivelul 1, mai ușor

de implementat,

până la Nivelul 4,

mai complex

Mărimea

aproximativă ideală

a grupului pentru

implementarea

activității

-

Întreaga durată a

activității, inclusiv

debriefing-ul și

evaluarea

Obiectivele pe care

activitatea

intenționează să le

atingă

Principalele

probleme abordate

de activitate

Lista materialelor și

echipamentelor

Pregătiri/

Instrucțiuni pentru educator

Timp | Pas cu pas

Set de informații și pași concreți de care are nevoie facilitatorul. Părți esențiale ale exercițiului sunt **debriefing-ul și evaluarea** (cum a fost trăită activitatea, cum conceptualizează grupul experiența, care sunt realizările învățării)

Sfaturi de facilitare

Elemente de luat în considerare pentru a susține procesul de învățare și posibilele adaptări care pot fi făcute activității

Ideii pentru continuarea Anexe Surse

Sugestii de dezvoltare în continuare a procesului de învățare prin alte activități sau de a acționa în contextul după activitate. Lista de fișe adresate participanților; alte informații relevante de fond Referințe posibile

ANEXA 2: Curriculum de formare PALkonnnect (plan de module)

MODULUL 1: Publicarea/expunerea operelor de artă

Modulul își propune să ofere instrumentele necesare artiștilor emergenti pentru a se prezenta cel mai bine pe ei înșiși, operele lor de artă și propriul proiect artistic. Metodologia constă în înțelegerea diferitelor faze necesare pentru prezentarea propriei lucrări, a sinelui și a modului de a dobândi abilitățile de a da vizibilitate proiectelor, de a le prezenta publicului și de a încerca să participe la expoziții de artă.

Modulul va ajuta participanții să înțeleagă mai bine lumea artei cu toate fațetele, actorii și cum să folosească cel mai bine rețelele sociale pentru a câștiga vizibilitate.

Modulul constă din 4 sesiuni interconectate și se bazează pe un studiu de caz, exerciții și dialog/schimb de idei. Structura interactivă a modulelor oferă noțiuni teoretice și practice despre cum să-și facă munca vizibilă și diferiții pași de urmat pentru atingerea acestui obiectiv.

Modulul este menit să ofere artiștilor următoarele abilități:

- Cum să vă prezentați. Cum să scrii un profil, o declarație de artist și să prezinți un proiect de artă;
- Cum se selectează imaginile lucrărilor, coerența dintre imagini și cercetarea artistică;
- Cum să înțelegeți lumea artei, unde să vă expuneți opera. Mapări ale lumii artei (fundații, galerii, spații publice și private etc.),
- Cum să publicați și să vă faceți munca vizibilă
- Cum să începi o carieră artistică dând vizibilitate proiectului tău artistic

MODULUL 2: Cunoștințe de bază în instrumente digitale pentru artiști și artizani cu dizabilități și alte grupuri care au nevoie de abilități de bază

Primul pas pentru un artist este să poată comunica digital pentru a rezerva întâlniri și pentru a găsi clienți. Un artizan care vrea să găsească oportunități de afaceri are nevoie de cunoștințele necesare pentru a găsi și descărca aplicații și pagini web utile.

Mai mult, este important să știți cum să vă prezentați cel mai bine și să vă prezentați lucrările de artă prin crearea unei prezentări și lipirea imaginilor într-un document Word. Puteți ajunge la un public mult mai larg vânzând operele dvs. de artă online.

MODULUL 3: Digitalizarea operelor de artă

Obiectivul principal al modulului este de a crește nivelul de alfabetizare digitală al cursanților și cunoștințele lor teoretice și practice privind digitizarea operelor de artă; ajutați-i să devină mai independenți pe piața muncii și să-și sporească capacitatea de a ajunge la noi clienți, rețele profesionale și contacte.

Principalele instrumente necesare pentru digitizarea artei:

Dispozitive care trebuie utilizate:

Ținând cont de grupul țintă al proiectului (prin completarea unui formular, chestionar), vom adapta cursul la dispozitivele simple deținute de fiecare gospodărie – un smartphone sau o tabletă și un simplu PC.

Aplicații/Software:

Ținând cont de grupul țintă al proiectului, vom adapta cursul la aplicații gratuite, cea mai bună opțiune va fi dacă acestea rulează on-line.

O listă de aplicații prezentate în lecții:

Canva application: Design, Photo & Video, OBS Studio, FlexClip, YouCut, Quik APP, IMovie

MODULUL 4: Drepturi de autor

Dreptul de autor și cadrul său legal sunt de cea mai mare importanță pentru opera de artă, deoarece este o modalitate de a monetiza munca artiștilor. Au existat încălcări masive ale drepturilor de autor înainte de utilizarea pe scară largă a TIC și sunt și mai mari acum. Majoritatea academiilor de artă nu oferă cursuri juridice și este destul de dificil pentru artiști să obțină cunoștințele de care au nevoie în acest domeniu.

Din acest motiv, obiectivele acestui modul sunt:

- Oferirea unei înțelegeri a conceptului de drepturi de autor și a protecției acestuia
- Furnizarea cadrului legal de bază legat de protecția dreptului de autor
- Furnizarea abilităților de bază necesare pentru a proteja drepturile de autor
- Oferirea abilităților de bază pentru a respecta drepturile de autor ale altor artiști

MODULUL 5: Vânzarea și obținerea de venituri din OPERE DE ARTĂ

Modulul își propune să prezinte câteva instrumente de orientare pentru remunerarea echitabilă a lucrătorilor de artă. În prezent, există o diversificare prea mare a modelelor de angajare și a contractelor de muncă nestructurate în sectorul cultural și creativ, cu diferențe mari în Europa. În acest context, lucrătorii de artă se confruntă adesea cu marginalizarea și vulnerabilitatea care duce la o lipsă de conștientizare a rolurilor lor profesionale. Pentru a asigura o recunoaștere adecvată a valorii muncii lor și pentru a le proteja drepturile, conform propunerii Comisiei Europene privind salariile minime adecvate pentru toți lucrătorii (din 28 octombrie 2020), modulul abordează subiecte specifice precum:

- ♦ acumularea de experiență în utilizarea instrumentelor pentru remunerarea echitabilă în sectorul artistic și creativ;
- ♦ dobândirea unui cadru general privind modelele internaționale recomandate pentru remunerația minimă;
- ♦ redactarea facturilor și conștientizarea elementelor care trebuie luate în considerare la semnarea unui contract;
- ♦ dobândirea cunoștințelor de bază privind jetoanele nefungibile (NFT) și organizațiile autonome descentralizate (DAO) care operează pe blockchain.

MODULUL 6: Finanțarea proiectelor de artă

Obiectivul principal al modulului este de a prezenta și de a învăța artiștii emergenti și profesioniștii culturali cum să-și transforme ideile inovatoare în proiecte și cum să solicite finanțare ca parte a diferitelor programe și proceduri individuale și ale UE. Propunerea noastră este de a crea un pachet de instruire orientat individual, cu o durată de 4 ore, inclusiv lucrări teoretice și practice privind pregătirea și planificarea propriului proiect și inițiativă. Formarea va fi legată de programele existente de finanțare orientate spre cultură, cu accent pe Apelurile Europa Creativă și Erasmus +. Vor fi, de asemenea, prezentate informații suplimentare despre cum să aplicați pentru Granturi, Reședințe și Campanii de crowdfunding.

MODULUL 7: Promovarea, comunicarea și crearea de rețele a operelor de artă

- ♦ Dezvoltarea abilităților de lucru cu practici și instrumente utilizate de social media pentru a promova sectorul creației culturale.
- ♦ Conștientizarea avantajelor în cazul aderării la asociații profesionale.
- ♦ Diversificarea modalităților de promovare a creației artiștilor care provin din medii defavorizate

7. CONCLUZII

07

7.1 Să construim pe practici deja existente

7.2 Rolul artei și culturii în prevenirea și
reducerea excluziunii sociale

7.1 Să construim pe practici deja existente

Există o imensă bogăție și varietate de proiecte culturale care contribuie la extinderea participării sociale. Într-adevăr, practicile în domeniu sunt adesea cu mult înaintea politicilor la nivel național sau internațional. La nivel local și regional există uneori mai multă conștientizare a ceea ce se întâmplă și a ceea ce este necesar pe teren. Cu toate acestea, statele membre UE au politici naționale care conectează accesul la cultură cu strategiile de incluziune și oferă exemple de bune practici, cum ar fi cele colectate pentru proiectul PALkonnnect.

- Multe țări au o înțelegere „multidimensională” a excluziunii sociale și dezvoltă proiecte care îmbină incluziunea socială și agenda politică culturală.
- Există multe exemple de organizații locale care lucrează împreună pentru a aborda natura multidimensională a excluziunii sociale printr-o combinație de programe care leagă măsurile de protecție socială cu participarea la proiecte culturale locale, activități sportive și educație, formare și angajare.
- Programele de regenerare urbană și rurală ar putea aduce organizații sau agenții locale să colaboreze pentru a combate excluziunea socială. Acest lucru este adesea stimulat de fondurile structurale ale UE.
- Un număr de țări dezvoltă inițiative pentru a încuraja mai multe oportunități de angajare în industriile creative și pentru a sprijini oportunități sporite de formare.
- Organizațiile locale și naționale sunt conștiente de importanța culturii ca mijloc de construire a abilităților personale, de consolidare a identității și de a oferi oamenilor căi de angajare atât în industriile creative, cât și în alte sectoare.

7.2 Rolul artei și culturii în prevenirea și reducerea excluziunii sociale

Accesibilitatea efectivă și participarea la activități culturale pentru toți reprezintă o dimensiune esențială pentru construirea unor societăți mai incluzive. Participarea la activități culturale și promovarea unei democratizări a culturii s-au dovedit a fi funcționale pentru guverne și comunități pentru a depăși dinamica excluziunii sociale. Deși statele membre ale UE sunt responsabile pentru propriile politici pentru sectorul cultural, problema a devenit atât de importantă încât Uniunea Europeană dezvoltă programe care acordă atenție impactului tehnologiilor digitale și procesului de inovare în sectoarele culturale și creative, împreună cu nevoia de a schimba modelele de guvernare culturală.

Întrucât sectorul cultural și creativ are caracteristici deosebite, acesta reprezintă un domeniu complex de investigație. Acest document își propune să orienteze reflecțiile și acțiunile viitoare pe probleme urgente: precaritatea în creștere, variabilitatea și inegalitatea ridicată a veniturilor față de alte categorii profesionale, necesitatea frecventă de a combina veniturile cu alte surse provenite din lucrări neculturale. Mai mult ca niciodată, este clar că profilurile lucrătorilor de artă evoluează. Investiția în noi competențe profesionale pentru artiști și operatorii culturali și crearea mai multor oportunități pentru profesionalizarea și valorificarea acestora trebuie să rămână în centrul strategiilor naționale și europene de dezvoltare a tuturor societăților.



Co-funded by
the European Union

